

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ
ΚΑΤ' ΕΡΩΤΑΠΟΚΡΙΣΙΝ,

Συναδροισμεία ὑπὸ τῶν
Συγγραμμάτων

ΤΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ,

Καὶ ὑπὸ ἄλλων Πατέρων.

Καὶ ἐξηγητῶν εἰς ἀπλῶν φράσεων
μὲ περὶ φρασεων.

αψοθ'. ΕΝΕΤΙΉΣΙΝ, 1779.

Παρὰ Νικολαῶ Γλυκῆ τῶν δὲ Γουμύτων.

Con Licenza de' Superiori.

Τ Ο Ι Ξ
ΕΝΤΕΤΞΟΜΕΝΟΙΣ.

Ἡμίματα Θεολογικά κατ' ἐ-
ρωταπόκρῃσιν σωμαθροισ-
μῶν ἀπὸ τῶν Συγγράμ-
ματα τῶν Μεγάλων Ἀθανα-
σίου, καὶ ἄλλων Πατέρων,
Ἐξηγημῶν εἰς ἀπλῶν φράσιν. ἀπὸ τῶν
ὅποια ἡμπορεῖ νὰ μάθῃ ὁ Χριστιανὸς
μὲ δυνάμειν, τί ὅστι Θεὸς, καὶ τί ὁ Χρι-
στὸς, καὶ τί τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ πῶς
λέγεται Πατήρ, ὁ Πατήρ. καὶ πῶς λέγε-
ται ὁ Υἱός, Υἱός καὶ Λόγος τῶ Θεῶ. καὶ
πῶς λέγεται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πνεῦ-
μα Θεῶ. καὶ πῶς ὁ Υἱὸς ἐγεννήθη πα-
ρὰ τῶ Πατρὸς. καὶ πῶς Θεὸς ὁ Πατήρ,
Θεὸς ὁ Υἱός, Θεὸς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅ-
γιον. τὰ τρία πρόσωπα εἰς Θεὸς, πο-
λυάνθρωπος δυνάμειν, παγκράτιος χεῖρ,
καὶ πρωτοδυνάμειν. καὶ πῶς, καὶ ὅτι
ἐκατέβη ὁ Υἱὸς τῶ Θεῶ, καὶ ἐγέννησεν αἵ-

Ἐρωπος, καὶ ἕξ ποταμῶν αἰτίαν. καὶ πῶς τὸ
 Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐκπορεύεται παρὰ τῆς
 Πατρὸς; Καὶ τί λέγεται, ἐκπορεύσις;
 καὶ ἕξ τί δυν' ἐγεννήθη ὁ Πατήρ, ἢ τὸ
 Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀμὴ ἐγεννήθη ὁ
 Υἱός; Καὶ πῶς νὰ μάθῃ πᾶσαν τὴν
 Θεολογίαν, μετὰ πολλῶν, καὶ καλῶν
 παραδειγμάτων. λοιπὸν ὅποιος βέλε-
 ται νὰ γένη Θεολόγος, ἄς ἀναγιώσκῃ
 τὸ τὸ Βιβλίον, νὰ γνωρίσῃ τὰ
 πάντα, καὶ ἔτω θέλει δώσει τὸ τέλος,
 σωτὸς Χριστιανός, καὶ τέλειος ὀρθόδο-
 ξος. καὶ μὴ ταῦτα θέλει κερδήσει ζωὴν
 ἀπελόπιτον, καὶ χαρὰν παντοτινὴν εἰς
 τὸν Παράδεισον.

ΠΡΟΟΪΜΙΟΝ.

ΜΕΤ' ΕΥΧΗΣ.

Πειθὴ πᾶσα δόσις ἀγαθῆ,
 καὶ παν' δῶρημα τέλειον ἀ-
 νανθῶν ἐστὶν ἐκ τῆς Πα-
 τρὸς τοῦ φωτὸς φιλανθρώ-
 πε, καὶ πανάγαθε Κύριε,
 ἀνοίξον μοι τὰς τῆς διανοίας ὀφθαλμοὺς,
 καὶ φωτίσον αὐτὰς τῆ ἰδεῖν τὴν δυνά-
 μιν σου, καὶ ἀναγγεῖλαι τὴν δόξαν τῆς
 Θεότητος σου. καθάρισόν με τὰ ἀκά-
 θαρτα χεῖλη, καὶ τὸ ἔρρυθμα μὲν με
 στόμα πλωτῶν. ἵνα τὴν ἀνεῖσιν, καὶ
 τὴν φρεσίν, καὶ φοβερῶν, καὶ εὐδοξῶν
 μεγαλοπρέπειαν σε ἐκηγήσωμαι. τὸν
 ἐσκοτισμὸν με νῦν φωτίσον, διὰ τῆς
 παναγίας, καὶ φωτερῆς σου Πνεύματος.
 καὶ δίδαξόν με, πῶς περὶ τῆς Τελ-
 ουτος ἀπὸ Θεότητος ὀρθῶς φθέγγωμαι.
 πῦρ γὰρ εἶ ἁμαρτίας φλογίζον, καὶ

καρδιας φωτίζον ἢ ὀρθῶς διδάσκον-
 των, καὶ νοσητων, καὶ δογματιζον-
 των, καὶ προσκλιωντων, τῶ ἐν ἑ-
 σὶ Προσώποις γινωριζομενω μίω σα
 Θεοπιτα Πατέρα ἀναρχον, καὶ ἀτελοῦτι-
 τον Ἰὸν δὲ σιναναρχον φημι, καὶ ὁ-
 μοσιον, σιυθρανάντε, καὶ ὁμόδοξον
 καὶ τὸ Πανάγιον καὶ Παράκλητον Πνεῦ-
 μα, ἀϊδιόντε, καὶ πινάγαθον, καὶ ἰσό-
 τιμον, καὶ ὁμοσιον, σοὶ τῶ Πατερ καὶ
 τῶ Ἰῶ. ὦ φρέπει δόξα, τιμῆ, καὶ
 κράτος αἰώνιον, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς πᾶς
 ἀτελοῦτιτες αἰώνας. Ἀμὴν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Περὶ τῶ τί ἔστι Θεός;

Καὶ πῶς λέγεται Τελοῦπόσατος,
 Καὶ παράδειγμα τῆς Γεννή-
 σεως αὐτῶ.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Εὐὸς εἶναι οὐσία νοερά, ἡ-
 γου μὲ τὸν νοῦν μόνον νά
 τὸν ἰδῆ, ἢ νά τὸν κατα-
 λάβῃ τινὰς καὶ τὸ δυνα-
 τόν. εἶναι ἀθεωρήτοςτε, καὶ
 ἀνερμωδύτος, ἡγουν ὁποῦ δὲν ἡμπο-
 ρεῖ τινὰς, μίτε νά τὸν ἰδῆ, μίτε νά
 τὸν ἐρμωδύσῃ, ποίας γενεᾶς, ἢ τί
 πρᾶγμα, ἢ ποταπὸς εἶναι. ὁ Θεὸς
 γάρ εἶναι Πνεῦμα αὔλον. ἡγυν δὲν
 εἶναι ὑλικὸς ἀπὸ ὕλην. οἱ ἀνθρώποι

εἶναι ὑλικοὶ καὶ κτιστοί, ὁ δὲ Θεὸς εἶναι ἄκτιστος, ἄυλος, καὶ ἀσώματος. σώματα, καὶ ὑλικά, καὶ κτιστὰ λέγονται, ὡσαύτ' ὁ ἔρως, ἡ γῆ, οἱ ἀνθρώποι, ἡ Σελήνη, οἱ ἀστέρες, τὰ ζῶα πάντα, ἔρπετά, πετεινὰ πτερωτὰ, καὶ ὁ Κόσμος ὅλος. Ὁ δὲ Θεὸς εἶναι ὀφθαλμὸς ἀκρίβητος, καὶ Νῆς ἀεικίνητος. Ὁ Θεὸς εἶναι ἐστία δημιουργικῆ πάντων τῶν ὀραμῶν, καὶ ἀοράτων κτισμάτων. ἤγουν εἶναι δημιουργὸς πάντων τῶν φαινομένων καὶ ἀοράτων πραγμάτων, τῆς τῆς Οὐρανῆς, τῆς Γῆς, τῆς Ἡλίου, τῆς Σελήνης, τῶν ἀστέρων, τῆς θαλάσσης, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ, τῶν Ἀγγέλων, τῶν ἀνθρώπων, τῶν ζῴων, καὶ κτισμάτων, τῶν πετεινῶν, καὶ ἔρπετῶν, καὶ θηρίων. καὶ πάντων τῶν ὀρατῶν, καὶ ἀοράτων ποιημάτων. πάντων εἶναι κτίστης, καὶ δημιουργὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ παναγαθὸς, καὶ πανοκτίρμων Θεός. καὶ δόξα αὐτῷ τῷ ἐν Τριᾷδι ὑμνουμένῳ, καὶ προσκυνημένῳ Θεῷ. παντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Καὶ ἔτι λέγεται Θεός, ὁ Θεός;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Θεὸς μὲν λέγεται, ἅπ' τῷ θεωρεῖν, καὶ βλέπειν τὰ πάντα, τὰ τε ἔρῳα, καὶ τὰ ἐπίγεια. βλέπει, καὶ κρατεῖ, καὶ διατρεῖ, ἤγουν φυλάττει, καὶ κυβερνᾷ αὐτὰ. ὡσαύτ' ἐστὶν Θεὸς, καὶ Θεός, ἤγουν Θεότης πάντων τῶν φαινομένων, καὶ ἀφανῶν πραγμάτων, ὡς εἴπομεν, καὶ πάλιν λέγεται Θεός, ἅπ' τῷ θεῶ, τῷ ἔξειχα.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Καὶ ἔχει ὁ Θεός;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅχι, ἀλλὰ διὰ τὸ νὰ εἶναι πανταχῶ παραῖν, ἤγουν ὁ Θεὸς εἶναι πανταχῶ, κοντὰ ὅπερ καὶ αὐτὸς λέγει καὶ ἐνθυμηθῆς αὐτόν. λέγει καὶ ἐν τῷ Οὐ-

ρανῶ, καὶ ἐν τῇ γῆ, καὶ ἐν ταῖς θαλά-
 σσαις, καὶ ἐν ταῖς ἀβυσσοῖς, καὶ ὅπου καὶ
 αὐτὸν ζῆσις, ἐκεῖ παρόντα δρῶσκεις
 αὐτὸν. πάντα εἶναι, καὶ τὰ πάντα πλη-
 ροῖ, ἢ γεν γεμίζει τὰ πάντα μὲ τῷ
 Θεότῳ, καὶ τῷ δερρησίῳ αὐτῷ. καὶ
 τὰ πάντα περιέχει, καὶ περικρατεῖ αὐ-
 τὰ. Διὰ τὸ καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον
 λέγει **ὁ** τὸ Προφήτῃ, **ὁ** τὸ πλήθος,
 καὶ μεγαλεῖον τῆς Θεότητος αὐτῷ. „ Ἐάν
 „ ἀναβῶ εἰς τὸν ἔρανον, ἐσὺ Θεὸς εἶσαι
 „ ἐκεῖ. καὶ ἐάν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην,
 „ καὶ ἐκεῖ παρῶν τυχεαίης. καὶ ἐάν
 „ καταβῶ, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ
 „ ἔγκατα, καὶ εἰς τὸν πάτον τῆς θα-
 „ λάσσης, καὶ γὰρ ἐκεῖ τὸ χεῖρισ μὲ
 „ θέλει ἑδνηῆσαι, καὶ ἡ δεξιὰ σου θέ-
 „ λει μὲ κρατῆσαι. χεῖρ καὶ δεξιὰ,
 „ καὶ βραχίον, καὶ ἰχὺς τῆ Παβός, εἶναι
 „ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ. ἢ γον ὁ Χειρὸς. λέγε-
 „ ται καὶ βραχίον, καὶ ἰχὺς, καὶ δύ-
 „ ναμις, καὶ Σοφία τοῦ Παβός, καὶ
 „ ἄλλα ἕμοια. καὶ ὅχι ὅτι ὁ Θεὸς ἔ-
 „ χει χεῖρ, καὶ βραχίονα αἰδιπτόν. Καὶ
 „ πάλιν, λέγεται Θεὸς, ἄπὸ τῆ αἰθῶ,
 „ τὸ καίῳ. καὶ γὰρ ὁ Θεὸς πῦρ κατα-
 „ καλίσκον ὄντι. τοὺς μὴ ἁμαρτωλοὺς „

καὶ ἀπίστους, καίει, καὶ φλογίζει. τῶς
 δὲ δικαίως, καὶ πιστῶς, δροσίζει, καὶ
 φωτίζει.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Καὶ πόσοι Θεοὶ εἶναι;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

ΕΝας Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος
 τῶν κυριούντων, καὶ βασιλεύωντων
 εἶναι Θεὸς, καὶ πλῆν αὐτοῦ δεῦ εἶ-
 ναι ἄλλος Θεός. ὅστις ἐποίησε τὸν
 Οὐρανὸν, καὶ τῷ γλῶσσι, καὶ τὸν Κόσ-
 μον ὅλον. λέγονται δὲ Θεοὶ καταρη-
 σικαῖς καὶ οἱ ἄνθρωποι. καθὼς λέ-
 γει ὁ Δαβὶδ, ἐκ προσώπου τοῦ Θεῷ.
 „ Ἐγὼ εἶπα Θεοὶ ἐσε, καὶ Υἱοὶ ὑ-
 „ ψίστου πάντες. καὶ ἐσεῖς ὡς ἄν-
 „ θρωποι ἄποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς
 „ τῶν ἀρχόντων πίπτετε. διὰ τὸ πάν-
 „ τες οἱ ἄνθρωποι, ὅσοι ἀγαποῦσι
 τὸν Θεὸν ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ τῆς
 καρδίας αὐτῶν, καὶ φυλάττωσι τοὺς ὀ-
 ρισμῶς αὐτῶν, καὶ τὰς ἐντολάς τε, καὶ
 κάμνουσι πάντα τὰ πρὸς ἀγαθὰ του,

ἅπαντες οὗτοι Θεοὶ λέγονται, καὶ εἶ-
 ναι, καὶ ὀνομάζονται, καὶ τὸν Θεωσι-
 σιον Δαβίδ. καὶ οὐχὶ λέγω αὐτοὺς
 Θεοὺς καὶ φύσιν, ἀλλὰ καὶ χάριν, καὶ
 μετοχὴν. μόνον δὲ ὁ Θεὸς πᾶν Θεῶν,
 καὶ Κύριος πᾶν Κυρίων, καὶ βασι-
 λεύωντων, εἶναι Θεὸς καὶ φύσιν. οἱ
 δὲ ἄνθρωποι εἶναι καὶ μετοχὴν καὶ
 χάριν αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. Διὰ δὲ τοὺς
 ἁμαρτωλοὺς καὶ πονηροὺς ἀνθρώπους
 „ λέγει ὁ Θεὸς ὡς ἄνθρωποι ἴδο-
 „ θήσθετε, καὶ ὡς εἰς πᾶν ἀρχόν-
 „ των πίπτετε. Ἀρχοντα ἐνταῦθα λέ-
 „ γει τὸν διάβολον. Διὰ τὸ ἀρχὸν ἦ-
 „ τεν καὶ αὐτὸς πάντος τοῦ τμήματος αὐ-
 „ τοῦ. καὶ ἐξέπεσε διὰ τὴν ὑπερηφα-
 „ νίαν του. καὶ ἀπὸ τῆς Ἀρχαγγέλου, καὶ
 „ πρῶτος πᾶν Ἀγγέλων, ἔγινε διάβολος.
 „ καὶ ἀπὸ φωτὸς πεπληρωμένος, ἔγινε
 „ σκότος, ζεσοφωμένος, καὶ μεμαυρισμέ-
 „ νος, καὶ τῆς Ἀγγελικῆς σοφῆς γεφυ-
 „ ρωμένος, καὶ ὑπῆλθε εἰς τὰ βάθη, καὶ
 „ εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. καὶ ἐν τῇ δου-
 „ πέρᾳ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 „ σου Χριστοῦ, θέλει ἴδοσθε τὴν παρ-
 „ αὐτοῦ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοι-
 „ μασμένον δι' αὐτὸν, καὶ πᾶν Ἀγγέ-

λων αὐτοῦ, καὶ αἰωνίως θέλει κολάζε-
 ται ἐκεῖ μετὰ τῶν διαβόλων αὐτοῦ.
 καὶ ὅσοι ἄνθρωποι ἀκολουθήσασιν αὐ-
 τόν, μετὰ τὰ ἔργα αὐτῶν τὰ πονηρὰ.
 Ἐν τῷ λοιπὸν λέγει διὰ τοὺς ἁμαρτω-
 λούς, ὅσοι δὲν ἔχον τὸν φόβον τοῦ
 Θεοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην αὐτοῦ, καὶ ἐξε-
 κλίνασιν εἰς τὸ πονηρὸν, ἢ εἰς πορ-
 νεύειαν, ἢ μοιχείαν, ἢ κλεψίαν, ἢ ἀρ-
 στροκοιτίαν, καὶ ἄλλα ὅμοια κακὰ, καὶ
 δὲν εἶχαν γνώμην νὰ μετανοήσωσιν.
 διὰ τῆς πίστεως γὰρ λέγει ὁ Θεός ὁ
 „ μεις δὲ ὡς ἄνθρωποι ἴδοθῆσθετε,
 „ καὶ ὡς εἰς πᾶν ἀρχόντων πίπτετε. ἢ
 „ γὰρ λέγει, θεληματικῶς καὶ ἐσεῖς πί-
 „ πτετε, ὡσαν ἐκεῖνοι λέγω τὸν ἀρχον-
 „ τα τῶν διαβόλων τοῦ αὐτοῦ τμήματος.
 „ τῆς θεληματικῆς σας καὶ ἐσεῖς, καὶ
 „ αὐτεξουσίως κάμνετε τὰ ἔργα τῆς τοῦ
 „ ἀρχοντος, καὶ παθῆσθε, καὶ θέλετε
 „ κολασθῆ μετ' αὐτῆ. Διότι πᾶς ἄνθρω-
 „ πος, ὅπου κάμνει τὰ ἔργα τοῦ δια-
 „ βόλου, δούλος, καὶ υἱὸς τοῦ διαβόλου
 „ εἶναι. Διὰ τοῦτο, καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ
 „ Εὐαγγελιστὴς γράφων, λέγει ὁ Πᾶς
 „ ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δούλος ἐστὶ
 „ τῆς ἁμαρτίας. Τὸ λοιπὸν, ἀ-

μαρτία είναι ὁ διάβολος. Εἰς τὸ
 το πάλιν λέγει ὁ Χριστὸς ἐν τῷ
 „Εὐαγγελίῳ“ καὶ ἠγάπησαν τὸ
 „σκοτός μάλλον, ἢ τὸ φῶς. Φῶς
 γουῦ είναι ὁ Χριστὸς ἠλιονότι, καὶ
 σκοτός ὁ διάβολος. διὰ τοῦτο καὶ
 πάντες ὅσοι κἀμνοῦσι τὰ ἔργα, καὶ
 τὰ θελήματα τῷ πατρὸς αὐτοῦ τῷ
 Σατανᾷ, ὁμοῦ θέλουσιν ὑπάγει τῷ
 τε μετ' αὐτῆ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον,
 καὶ εἰς τὸ σκοτός τὸ ἔξωτερον, καὶ
 εἰς τὸν κλαυθμὸν τὸν ἀπὸ δαμύθητον,
 καθὼς λέγει τὸ ἀφ' ὁδὸς σώμα του
 Χριστοῦ. τὸτο σημαδεύει, καὶ λέγει τὸ,
 ὡς εἰς τῷ ἀρχόντων πίπτειτε. Ἀλλ'
 ἐπειδὴ θεολογεῖται, καὶ θεῖ Θεὸς φι-
 λосоφεῖται, ἄς ἐλθῶμεν πάλιν ὅπῃ τὸ
 προκειμένον, ἵνα εἴπωμεν θεῖ Θεῖ.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Καὶ ὡσαῦτ είναι εἷας Θεὸς, καὶ
 πῶς λέγομεν αὐτὸν τὸν εἷα Τεισυ-
 πόσατον, ἢ γουιν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ
 Ἄγιον Πνεῦμα; ἰδοὺ γάρ λέγομεν
 ἔρεις, καὶ εἷα εἷα. ἀλλὰ δίδαξον
 ἡμᾶς πῶς είναι εἷας Θεὸς, καὶ πῶς
 λέγεται ἔρισυπόσατος;

ἈΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ἐπειδὴ σὲ φαίνεται τὸτο θαυμα-
 εῖον, πῶς ὁ Θεὸς είναι εἷας
 τεισυπόσατος, καὶ τεισυπόσατος, ἀκτι-
 στον καὶ σωσέως, καὶ θέλεις ἐννοήσει
 τὸ μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, κα-
 θὼς δυνάται νὰ ἐννοήσῃ ὁ ἀνθρωπι-
 νος νῆς. πλὴν θέλομεν διδάξει, καὶ
 ἐρμηνύσει τούτο καὶ δυνάμιν, καὶ κα-
 θὼς μᾶς ὀδηγήσει, καὶ φωτίσει ὁ
 Θεὸς, καὶ τὸ Παράγιον αὐτῆ Πνεῦμα.
 λέγεται ὁ Θεὸς ἀερμηνύσιος, διὰ τὸ
 δὲν δυώμεθεον νὰ καταλάβωμεν αὐ-
 τῆ τῷ φύσιν, καὶ τῷ οὐσίῳ, μή-
 τε νὰ ἐρμηνύσωμεν τί, ἢ ποταπὸς
 είναι ὁ Θεὸς. διὰ τὸ δὲν είναι ὁμοιος μὲ
 ἡμᾶς, μονοπρόσατος. ὅτι εἰὰ ἦτον ὁ-
 μοιος μὲ ἡμᾶς, ἢ θέλαμεν ἠξέδρει αὐ-
 τὸν, καθὼς ἡμᾶς ἀλλήλους. ἀλλὰ Θεὸς
 ὁ γνωρίζομενος, καὶ νοσῆμος, καὶ τῆς
 Θεολογίας, δὲν είναι Θεὸς. διὰ τοῦτο
 λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἔχει σῶμα,
 ὡσαῦτ ἔχομεν ἡμεῖς, μήτε χεῖρας καὶ
 πόδας, καὶ κορμὶ, καὶ πρῶσατον, κα-
 θὼς ἔχομεν ἡμεῖς οἱ ἀνθρωποι.

Τινὲς γοῦν ἀνθρώποι ἀμαθεῖς,
καὶ ἀπαίδεδοι, καὶ πάσης ἀγνώ-
στίας πεπληρωμένοι, ἀκούουσι τῆς
Θείας Γραφῆς, ὅπου λέγει. ἀνοιξόν
,, τὰς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε. καὶ
,, κλίνον τὸ ὄσ σου, καὶ εἰσάκουσόν
,, μου. καὶ, ἀσφράνη Κύριος ὁ
,, μὲν δὶώδίας. καὶ, τὸ σῶμα Κυ-
,, ρίου ἐλάλησε ταῦτα. καὶ, ἐν τῇ
,, χειρὶ αὐτοῦ πάντα τὰ πέρατα τῆς
,, γῆς. καὶ, αἱ χεῖρές σου ἐποίη-
,, σάν με, καὶ ἐπλασάν με. καὶ ὅσα
τοιαῦτα κακῶς ἀκούοντες, καὶ νοουῦ-
τες, ἐνόμισαν τὸν Θεόν, ὅτι εἶναι
ἀνθρωπόμορφος. καὶ πῶς ἔχει ὀφ-
θαλμὸς, καὶ ὄπτα, καὶ σῶμα, καὶ χει-
ρας, καὶ πόδας. καὶ δὴ ἠξέδρουν οἱ
ἄγνωστοι, ὅτι ὡς ἀνθρώποις δι' ἀν-
θρώπων διαλεγόμενος ὁ Θεὸς λέγει
ταῦτα.

Ἄλλ' ἡμεῖς ἀκούοντες ταῦτα, πρέ-
πει νὰ τὰ ἐννοῶμεν ὀρθῶς καὶ δόξε-
βῶς. διότι ὀφθαλμοὺς Θεοῦ ὀνομά-
ζει ἡ Θεία Γραφή, τὴν ὀπτικῶν
αὐτῆ δυνάμιν, καὶ ὄπτα τὴν ἀκου-
σικῶν, καὶ σῶμα τὸ πρόσαγμα αὐ-
τοῦ, καὶ χεῖρας τὴν ποιητικῶν καὶ

ἐνεργητικῶν αὐτῆ δυνάμιν. οὕτως
ἐννοοῦντες τὰ λεγόμενα ἐκ τῆς Θείας
Γραφῆς, δὴν θέλουμεν σφάλει. ἐπει-
δὴ καὶ ἔχει σωθῆναι ἡ Θεία Γραφή
ἕξ τῶν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν ἀνθρώ-
πων, νὰ πέρη ἀφ' ἀδείγματε ἰσὺ
τὰ αἰδητὰ, καὶ ὀρατὰ παράγματα, καὶ
νὰ λέγη ἕξ τὰ νοητὰ, καὶ αὔλα, ἵνα
καταλάβῃ ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος
ὀλίγον τι πρὸ Θεοῦ. Ἐὰν αὖ ἡθέλε
πάρη ἀφ' ἀδείγματε ἰσὺ τὰ νοητὰ καὶ
αὔλα, νὰ εἰπῇ πρὸ τῶν νοητῶν, καὶ
αὔλων, δὴν ἡθέλαμεν γνωρίσει εἰδὲ
τίποτε. ἕξ τὸ πέρη ἰσὺ τῶν αἰ-
δητῶν, καὶ ὀρατῶν, νὰ εἰπῇ πρὸ νοη-
τῶν, καὶ ἀκαταλήπτων, ἤγειν πρὸ
Θεοῦ, ἕξ νὰ γνωρίσωμεν ὀλίγον.

Ὅμως πρέπει αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι ὁ-
πῆ νοῶσιν ἔπος, νὰ ἀκῶσιν καὶ τὸ ἀ-
πείρητα πρὸ Θεοῦ, ἤγειν ὅπῃ τινὰς
δὴν δυνάμει νὰ τὸν περιγράψῃ, πό-
σος εἶναι εἰς πλάτος, ἢ εἰς μήκος,
ἢ εἰς μάκρος, καὶ ποῖαν μορφῶν, ἢ
χρῶμα ἔχει. διότι τὸ ποσὸν καὶ τὸ
ποιὸν λέγεται καὶ τὸς φιλοσόφους διὰ
τὰ ὑλικά παράγματα, καὶ ὄχι διὰ τὰ
αὔλα. καὶ ἀκῶσιν πάλιν διὰ τὸ ἀπε-

,, εἰραπτον αὐτῶ. πῶ πορῶθῶ ἄπο
 ,, τῶ Πνεύματος, κὶ ἄπο τῶ πορ-
 ,, σῶπες πῶ φύγω; ἐὰν ἀναβῶ εἰς
 ,, τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶσαι. ἐὰν κα-
 ,, ταβῶ εἰς τὸν ἄδην, κὶ ἐκεῖ πα-
 ,, ρῶν τυγχάνεις, κὶ τὰ ἐξῆς. κὶ πᾶ-
 ,, λιν. ἐχί τὸν οὐρανόν, κὶ τὴν γῆν ἐ-
 ,, γῶ πληρῶ, λέγει Κύριος; τίποτε λέ-
 ,, γει τὸ πλῆθος, κὶ μεγαλειον τῆς Θεό-
 ,, πτης, κὶ Πνεῦμα εἶναι ὁ Θεός. εἶδῶ
 κὶ Πνεῦμα εἶναι ὁ Θεός, ἀπλῶς ἄρα,
 κὶ ἀσώθητος εἶναι, κὶ ἀσημάτιστος, κὶ
 ἄυλος. κὶ διὰ τῶτο εἶδες εἶδε τὸν
 Θεόν, μήτε εἶδε λέγω, μήτε ἰδεῖν
 δυνάται κτλ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον.

Ἀλλὰ θέλωσιν εἰπεῖ τινές, ὅτι οἱ
 Ἀγγελοὶ εἶδασιν τὸν Θεόν. μὴ γῆροίτο,
 ὅτι νὰ εἶδε τὸν Θεόν κανεῖς ἰδῶ Ἀγ-
 γέλων. δόξαν Θεῶ μόνον βλέπεις,
 κὶ αὐτῶ κτλ τὴν δυνάμιν τῆς. Ὅμως
 πάλιν θέλωσιν εἰπεῖ τινές ἐνταῦθα.
 Ἐὰ τί διδάσκεις ὡ διδάσκαλε ταῦ-
 τε; ὅτι οἱ Ἀγγελοὶ δὲν εἶδασιν τὸν
 Θεόν, ὅπῃ κὶ αὐτοὶ Πνεύματε τυγ-
 χάνουσιν; ἀμὴ πῶς λέγει ὁ Χριστός
 ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ. ὅτι οἱ Ἀγγελοὶ
 ἔχουσι βλέπεις τὸ πρόσωπον τῶ Πα-

τῶς με τῶ ἐν Οὐρανοῖς; Θέλει νὰ εἰ-
 πῆ, ὅτι βλέπαι τὴν δόξαν τῆς αὐτῶ
 Θεότητος, κτλ τὴν δυνάμιν αὐτῆ. ἀ-
 μὴ τὴν Θεότητα κανεῖς δὲν εἶδε κατὰ
 τὴν φύσιν, κὶ ἐστὶν αὐτῆς. καθῶς
 λοιπὸν εἶναι ἀδιώτατον τῆς ἀνθρωπί-
 νης φύσεως σωματικῶς νὰ ἰδῆ Ἀγ-
 γελον Θεῶ. Ἐὰτι ὁ μὲν ἀνθρώπος εἶ-
 ναι ὑλικός, τίτῃσιν ἀπὸ ὑλης, ἢ γὰρ
 χρώματος ὁ δὲ Ἀγγελος εἶναι ἄ-
 λος. κὶ Ἐὰτι ὁ ἀνθρώπος εἶναι ὑλι-
 κός, διὰ τῶτο δὲν δυνάται νὰ ἰδῆ
 τὸν αὐλον. ἔτσι λέγω, κὶ ὁ Ἀγγε-
 λος εἶναι κτίσμα, κὶ ποίημα Θεῶ, κὶ
 ἔχει κὶ ἀρχῶν, ὁ δὲ Θεός εἶναι ἀκ-
 τιστος, κὶ ἄποιτος, κὶ ἀναρχος, ὅπῃ
 ἀρχῶν δὲν ἔχει. Ἐὰ τῶτο δὲν δυνά-
 ται τὸ κτίσμα κὶ ποίημα, κὶ τὸ ἀρ-
 χῶν ἔχον, νὰ ἰδῆ τὸν ἀκτιστον, κὶ ἄ-
 ποίτητον Θεόν.

Καὶ εἰς τῶτο δὲν θέλω νὰ ἀναφέ-
 ρω, καὶ νὰ σᾶς ἀδελφεῖσω πολλὰς
 μαρτυρίας, εἰ μὴ μόνον μίαν ἀξιο-
 πιστον, κὶ θεοπιδῶσον μαρτυρίαν, τὴν
 λεγομένην ἀδελφὸν Ἰωάννη τῶ Εὐαγγελί-
 ,, 58 ἔπος. Ὅσον εἶδες ἑώρακε πά-
 ποτε. λέγει, τινὰς τὸν Θεόν δὲν τὸν

εἶδε ποτέ. καὶ ἔα νὰ πισώσῃ πᾶς ἀν-
 θρωπος τὴν μαρτυρίαν ταύτην, ὅτι
 φέρεται, καὶ λέγει ἔπος· Ὁ μονογενὴς
 Υἱὸς, ὁ ὢν ἐν τῷ κόλπῳ τῆ Πατρὸς,
 ἐκεῖνος ἐξηγήσατο ἡμῖν. ἤκουον, ὁ
 Χριστὸς λέγει, ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ
 μόνου Θεοῦ, ἐκεῖνο τὸ ἀψύδης σόμα,
 ἐξηγήσατο, καὶ εἶπε τὸτο, καὶ ἐδίδα-
 ξεν ἡμῖν ταύτην τὴν μαρτυρίαν, ὅτι
 τινὰς δεῦν εἶδε τὸν Θεόν. ὁ Υἱὸς λέ-
 γω, ὁ ὁποῖος εἶναι πάντοτε εἰς τὸν
 κόλπον τῆ Πατρὸς αὐτῆ. κόλπον ἐδῶ
 λέγει τὴν ἑσῖαν τῆ Θεοῦ. ὅστις Υἱὸς
 εἶναι ἐν τῇ ἑσῖα τῆ Θεοῦ, καὶ εἶναι
 ὁμοῦσιος τῷ Πατρὶ. καὶ αὐτὴ λοιπὸν
 εἶναι ἀξιοπίστος καὶ ἀληθὴς μαρτυρία.
 ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς τὴν ἐμαρτύρησεν, ὁ
 Υἱὸς τῆ Θεοῦ τῆ ὑψίστου, ὅτι εὐδὲς εἶ-
 δε τὸν Θεόν.

Ἀλλὰ πάλιν, θέλωσι τινὲς νὰ εἰ-
 ποῦν· καὶ πῶς, ὅπῃ οἱ Προφῆται
 γράφουσι εἰς τὰ αὐτῶν βιβλία, πῶς
 εἶδαν τὸν Θεόν; λοιπὸν ἐγὼ ἄποκραι-
 νομαί εἰς αὐτὰς εἰς τὸτο ἔτζε. μὴ
 βαῖνῃ τινὰς τὸτο εἰς τὸν νοῦν τε, ὅτι
 οἱ Προφῆται ποτὲ εἶδασιν φύσιν, ἢ ἑ-
 σῖαν Θεοῦ, εὐδὲ εἶδασιν αὐτὸν πάν-

τες ὅμοια. ἐγὼ γοῦν νὰ διηγηθῶ εἰς
 πάντο, πῶς οἱ Προφῆται εἶδαν τὸν Θεόν.
 τίς εἶδε Θεόν ἀπὸ τῆς Προφητίας; ὁ
 Ἀβραὰμ δηλονότι, ὁ Μαυσοῦς, ὁ Ἡ-
 σαΐας, ὁ Ἡλίας, καὶ Γεζεκιήλ, καὶ
 ἄλλοι πολλοί. καὶ πᾶς εἶδασιν αὐτὸν;
 ὁ μὲν Ἀβραὰμ εἶδεν αὐτὸν, ὡς ἔβεις
 ἄνδρας ἐσθνίκους, καὶ θαλερομύους πρὸς
 αὐτὸν. Πῶς, καὶ τίνι ἔβωπ εἶδεν αὐ-
 τὸν ὁ Ἀβραὰμ; Γράφει ἡ Παλαιὰ
 Διαθήκη, ἔπος. Ὅταν ἐφαῖν τῷ Ἀ-
 βραὰμ ὁ Θεὸς πρὸς τῆ δρυὶ τῆ μαμ-
 βρῆ, καθημέρω αὐτῷ ἐπὶ τῆς πόρτας
 τῆ σπιτίου αὐτῆ ἄρα μεσημβρίας. ,,
 ,, Ἀναβλέψας δὲ Ἀβραὰμ τοῖς ὀφ-
 ,, θαλμοῖς αὐτῆ, εἶδε, καὶ ἰδὲ ἔβεις
 ,, ἄνδρες ἐσθνίκου ἐπάνωθεν αὐτῆ, καὶ
 ,, εἰδὺς ἔδραμε, καὶ ἐσωπαυάτησεν
 ,, αὐτὰς, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τῷ
 ,, γῶν, καὶ εἶπε· Κύριε, ἐὰν εὔρηκα
 ,, χάριν ἐμπροσθέν σου, μὴ παρέλθῃς,
 ,, καὶ ἀφήσῃς τὸν παιδά σου. καὶ μετ'
 ,, ἔπερα. εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός.
 ,, Πῶ εἶναι Σάρρα ἡ γυνὴ σου; ὁ δὲ
 ,, Ἀβραὰμ ἀποκρινθεὶς εἶπεν· ἔσω-
 ,, ψεν τῆ σπιτίου. τί ὀρίζεις Κύριε;
 ,, καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ὅταν γυρίσω

ἤθελω ἔλθῃ πρὸς σέ, καὶ τὰ ἐξῆς.
 ἰδοὺ γέγραπται, ἔφαθῃ μὲν πρὸς Ἀβραάμ ὁ Θεὸς, εἶναι δὲ ἄλλοι οἱ φανεροί, καὶ ἔσονται καὶ εἶναι ἄλλοι, πρὸς σὺν ἁλίσθηται, εἰς φανερωσὶν ἀληθῶς τῆς ἱστορίας Θεοῦ. εἰ δὲ καὶ θέλεις εἶπε, τὸν σὺν Θεόν, καὶ τὴν δύο Ἀγγέλους, πῶς ἠθέλω καθίσθῃ οἱ Ἀγγελοὶ ὁμοῦ μὲν τὸν Δεσπότην; ἤγουν καὶ καθίσθῃ οἱ ἄλλοι μὲν τὸν ἀυθεντικῶς; τὰ κτίσματα μὲν τὰ κτίσει, καὶ Δεσπότη Θεοῦ τὰ ἔρανε καὶ τῆς γῆς;

Καὶ πάλιν ὁ Κύριος ἔβριξεν ἐπὶ Σόδομα, καὶ Γόμορρα, θεῖον, καὶ πῦρ ἀπὸ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. τὰ δύο πρόσωπα ἐνταῦθα τῆς Θεοῦ φανερῶνται. μὲν δὲ τὰ δύο πρόσωπα, καὶ τὸ τρίτον σωάζεται, ἴσα τὸ ἀχώριστον, καὶ φεράδιον. βλέπεις ἐδῶ, πῶς ὁ Ἀβραάμ εἶδε τὸν Θεόν ὡς ἄλλοι ἄνδρας, καὶ πρὸς σὺν ἐσωτύχῃ; ἤγουν, διὰ τὸ καὶ εἶναι ἴσα τὰ πρόσωπα τῆς ἀγίας Τριάδος, ἤγουν τῆς Θεοῦ, καὶ σὺν Θεός. διὰ τῶν, καὶ ὁ Ἀβραάμ πρὸς σὺν ἀπεκρίνετο, καὶ ἔλεγε. Κύριε ἐν εὐρηκα χάριτι

ἔμφορσίον. καὶ δεῦ ἔλεγε, Κύριοι, ἀλλὰ Κύριε, εὐρηκα.

Οἱ δὲ Μαυσῆς εἶδεν αὐτὸν πῦρ καιόμενον ἐν τῇ βάτῳ. ἔγω γὰρ γέγραπται ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ. Ὄταν ὁ Μαυσῆς ἐφύλαττε τὰ πρόβατα τὰ Ρααμὴλ τὰ πενθερῶν αὐτῶν, ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, εἶδε τὴν βάτον, ὅπως ἐκαίετο μὲν τὴν φωτίαν, καὶ δεῦ ἐκαταφλέγετο. εἶπε δὲ πρὸς ἑαυτὸν. τί εἶναι τῶν ὅπως βλέπω, ὅτι ἡ βάτος καίεται μὲν τὴν φωτίαν, καὶ δεῦ καταφλέγεται; ἄς ὑπάγω λοιπὸν καὶ ἰδῶ τί εἶναι τῶν ὅπως ὄραμα. Τότε ὑπῆγε πλησίον τῆς βάτος. καὶ ἀκούει φωνῆ ἐκ τῆς βάτος λέγεσαν. Μαυσῆ Μαυσῆ, μὴ ἐγγίσης ὧδε. διότι ὁ τόπος ὁ πῦρ σὺ σέκεσαι, εἶναι γῆ ἁγία. τότε λέγει πρὸς αὐτὸν. λύσαι τὸ ἕδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου, ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ Θεός.

Τοιοῦτο ὅπως λοιπὸν εἶδεν ὁ Μαυσῆς τὸν Θεόν. φωτίαν τὸν εἶδεν, ὅπως ἐκαίετο μέσα εἰς τὴν βάτον, ἡ δὲ βάτος ἐσημάδιζε, καὶ προσηκούζε τὴν παναγίαν Θεοῦ. ἤγουν καθῶς ἡ βάτος ἐκαίετο, καὶ δεῦ ἐκαταφλέγετο ἀπὸ

τῷ φωτὶ τῆς Θεότητος, (διατι
 Θεός εἶναι φῶς, καὶ φῶς) ἔπῳ καὶ ἡ
 Θεοτόκος ἔμελλε νὰ βασιάζῃ τὸ αὐτὸν
 πύρινον Θεόν, ἐν τῇ ἀγμωτατῇ αὐτῆς
 κοιλίᾳ ἐνείᾳ μύσας, καὶ νὰ μὴ κατα-
 φλεχθῇ καὶ κατακαῆ ἀπὸ τὸ πῦρ τῆς
 Θεότητος. Καὶ καθὼς ἡ Θεότης ἐξέ-
 βη, καὶ ἀπῆλθεν ἐκ τῆς βάτης, καὶ ἡ
 βάτης ἔμεινεν ἀκαυστος, καὶ καθαρὰ,
 καὶ ἀμόλυντος, καὶ παρθένος τῷ πυρὸς,
 τοιεπόσοπως ἔμελλε νὰ γνηθῇ καὶ ὁ
 Υἱὸς τῷ Θεῷ ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεο-
 τόκος. καὶ νὰ ἐξέβη ἀπὸ τῆς καθαρᾶς
 αὐτῆς μήτρας, καὶ πάλιν νὰ μείνῃ ἀ-
 μόλυντος, καὶ Παρθένος, καὶ καθαρὰ,
 καθὼς καὶ ἡ βάτης ἔμεινε τῷ πυρὸς
 καθαρὰ, καὶ ἀμόλυντος.

Ὅς ἐλθωμεν λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὸν Ἡ-
 σαΐαν, νὰ ἰδῶμεν καὶ αὐτὸν, πῶς εἶ-
 δε τὸν Θεόν. αὐτὸς πάλιν τὸν εἶδεν
 ἀνθρωπόμορφον, καὶ καθήμενον ἐπὶ θρό-
 νου ὑψηλοῦ, καὶ ἐπιρμηλοῦ, καὶ τὰ Χερ-
 σίμ ἐκτετακασί. Ἰσογυρὸς αὐτῷ ἔξ
 πτέρυγες τῷ αἰὶ, καὶ ἔξ πτέρυγες τῷ
 αἰὶ, καθὼς γράφει αὐτὸς ὁ μεγαλο-
 φωνότατος Προφήτης.

Ὁμοίως καὶ ὁ Ἡλίας εἶδεν αὐτὸν

λέγει, ἐν λεπτῇ ἄνρα. ἔπῳ ἡδὲ λέ-
 „ γει· καὶ ἰδὲ ῥῆμα Κυρίου ἐξελθόν-
 „ ται, καὶ γῆθη ἐν τῷ ὄρει ἔμπροσθεν
 „ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἰδὲ Κύριος θίλει πε-
 „ ράσει, καὶ πνεῦμα μέγα κραταίον,
 „ ἔχλυον ὄρη, καὶ σωτεῖβον πέτρως
 „ ἐνώπιον Κυρίου. καὶ ἐν τῷ πνέμα-
 „ τι Κυρίου. καὶ ἡτὶ τὸ πνεῦμα σεισ-
 „ μός. καὶ ἐν τῷ σεισμῷ Κύριος. καὶ
 „ ἡτὶ τὸν σεισμὸν πῦρ. καὶ ἐν τῷ πυ-
 „ ρὶ Κύριος. καὶ ἡτὶ τὸ πῦρ φωνὴ αὐ-
 „ ρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. ἀλ-
 „ λά δεῦν ἠμπόρσσε νὰ εἴπῃ, ὡς αὐτὸ
 „ θεωρίας εἶδεν αὐτόν. μόνον τῶτο εἶ-
 „ πεν, ἐκεῖ Κύριος, ἐπαύᾳ εἰς τῷ λεπ-
 „ τῷ ἄνραν ἐκείνῳ, τῆτέστιν εἰς ὑψηλὸν
 „ αἶρα.

Ὁμοίως καὶ ὁ Γεζεκιὴλ εἶδεν αὐτὸν
 ὡς ὁμοίωμα ἠλέκτρος. ἠλεκτρον λέγε-
 ται τὸ καθαρὸν, καὶ λαμπρὸν, καὶ ὡ-
 ραιότατον κεχιμπαῖ. βλέπετε ἀγα-
 πητοί, ὅτι εἰς εἶδε φύσιν Θεῷ, καὶ
 εἰσίαν, ἀλλὰ δόξαν μόνον καὶ φαντα-
 σίαν; διότι ὁ μὲν Ἀβραάμ εἶδεν αὐ-
 τὸν ὡς τρεῖς ἀνδρας ἐσηκότας, καὶ ἔλα-
 λεγομένως πρὸς αὐτόν. εἶδε δὲ αὐτόν
 ὡς τρεῖς ἀνδρας, εἰς τύπον τῆς ἀγίας

Τριάδος, καὶ τρισυποστάτου Θεοῦτος. ἄλλος δὲ τὸν εἶδεν ὡς πῦρ καιομένον, καὶ ἄλλος πάλιν ἀνθρωπομορφον, καὶ καθήμενον εἰς θρόνον ὑψηλόν. ἕτερος δὲ εἶδεν αὐτὸν ὡς λεπτὸν αέρα, καὶ δὲν ἤξυρε νὰ τὸ εἰπῇ πῶς τὸν εἶδε. καὶ ἄλλος ὡς ὁμοίωμα ἠλέκτρον. καὶ ἄλλοι ἄλλως εἶδασιν αὐτὸν.

Ἀπ' ἐδῶ ἄς μάθῃ πᾶς ἀνθρώπος, ὅτι εἶδες ἤδη Προφητῶν εἶδε φύσιν καὶ ἕστίαν Θεῶ γυμνῶ, εἰμὴ μόνον δοξᾶν αὐτῶ, καὶ μεταμορφώσεις, καθὼς ἐδύναται ἡ ἀνθρωπίνη φύσις νὰ ἰδῇ αὐτὸν, ἔτσι τὸν εἶδαν, καὶ ἔτσι ἐμεταμορφώμετο, ὡς ἦτον δυνάτων νὰ δεῖχθῇ εἰς αὐτῶς, νὰ τὸν ἰδῶσι διὰ τῆν ἀδένειαν αὐτῶν ὡς ἀνθρώποι ὅπῃ ἦσαν. Ἀλλὰ θέλωσιν εἰπεῖ πάλιν τινὲς, καὶ πῶς ὁ Μωϋσῆς εἶδε τὰ ὀπίδια Θεῶ; διότι, ἔπω γέγραπται ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ. „ὅτι εἶδες δυνάται ἰδεῖν „ τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται, εἶπερ „ ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῆ, ἀμὴ εἶπες ὁ „ πίσω πῆς πέτρας, καὶ ἐγὼ θέλω πε- „ ρᾶσαι, καὶ θέλεις ἰδεῖ τὰ ὀπίδιά μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου νὰ μὴ ἰδῆς. „ Τὸ λοιπὸν, ἡμεῖς ἐξηγήμεν αὐτὰ

τὰ ὀπίδια, ὅπῃ ὁ Μωϋσῆς εἶδεν. ποῖα δὲ ὀπίδια εἶναι αὐτὰ, ὅπῃ τὰ εἶδει; τῆν δημιουργίαν αὐτῶ, καὶ ἅπαντα ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς, καὶ ἔδωκε καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν διὰ τῆ Ἁγίου Πνεύματος. καὶ ἐδαρήσατο αὐτῷ τὸσαύτω σοφίαν, καὶ γνώσιν, νὰ γνωρίσῃ, καὶ νὰ καταλάβῃ, πῶς ἐποίησε τὸν ἔρανον, καὶ τῆν γῆν, καὶ τῆν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ποιήματα αὐτῶ, ὅπῃ ἐδημιούργησεν ἀπὸ ἐκεῖ ὅπῃ δὲν ἦτον, καὶ ἤφερον αὐτὰ εἰς τὸ εἶναι. καθὼς ἔγραψεν ἅπαντα, ἀρχόμενος ἔπος, „ ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἔρανον, καὶ τῆν γῆν. καὶ ἅπαξ ἁπλῶς ὄλλω τῆν ἑξαήμερον, καὶ πάντα τὰ εἴκοσι δύο ἔργα αὐτῶ, καθὼς μᾶς διδάσκει εἰς τῆν Γένεσιν.

Εἶδε θέλεις νὰ μάθῃς ἀκόμη τὰ ὀπίδια τῶ Θεῶ, ὅπῃ εἶδεν ὁ Μωϋσῆς, ἐχάρισέτε τῆν προφητικῶν χάριν, καὶ ἐγνωρίσεν αὐτῷ καλῶς τὰ προφητῶν δεῖτε περὶ τῶ μονογενῆς Υἱῶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ πάθους, καὶ τῆς σαυρώσεως αὐτῶ. καὶ ἐπροφήτῶσε περὶ αὐτῶ, καὶ εἶπε τοῖς Ἑβραίοις. „ ὄψιδε πῖν ζω- „ λὴ ὑμῶν κρεμασμένη ἀπὸ οὐρανοῦ ἤδη „ ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ἐμὴ πιστῶση.

τε. λέγει, ὅτι θέλετε ἰδεῖν τὴν ζωὴν
 σας κρεμασμένην ἔμπροσθέν σας ἐπάνω
 τῆ Σταυροῦ. τὸν ὅποιον θέλετε κρεμά-
 σει, καὶ νὰ τὸν σταυρώσετε, καὶ δεῦν θέ-
 λετε πισθῆσαι. Διότι ἡ ζωὴ τοῦ ἀν-
 θρώπου, καὶ τὸ Κόσμος ὅλος, εἶναι ὁ
 Χριστός, καθὼς ὀρίζει ὁ ἴδιος ἐν τῷ
 „ Εὐαγγελίῳ. ἐγὼ εἶμι ἡ ζωὴ τῆ Κόσ-
 „ μος. Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Μαυσῆς λέ-
 „ γει ὅτι ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς
 „ Προφήτῳ αὐτῷ ὡς ἐμέ. καὶ πάντα
 „ ὅσα αὐτὸς εἶπη ὑμῖν, αὐτῷ νὰ ἀκούση-
 „ τε. εἴ τις δὲ μὴ ἀκούσῃ τῶ Προφήτῳ
 „ ἐκείνῳ, ὀλοοθήσεται ἐκ τῆ
 „ λαῶ. βλέπετε τὰ ὀπίδια τῶ Θεῷ,
 „ ὅπως ὁ Μαυσῆς εἶδεν;

Ἀκόμι δὲ καὶ ἀλλοεὐθόπως δύνα-
 σαι τὸ νὰ ἐνοήσῃς τὰ ὀπίδια Θεῷ,
 εἰς τὴν νέαν Θεοθήκην, ἣν ἐν Θεῷ τῷ
 Μεταμόρφωσιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ δεῦν
 θέλεις ἀμαρτίαι, ἐδὲ θέλεις σφάλλει.
 Ὄταν ὁ Χριστὸς ἐμεταμορφώθῃ
 ἔμπροσθέν τοῦ αὐτοῦ Μαθητοῦ, καὶ Ἀ-
 ποστόλων κατ' ἰδίαν εἰς τὸ ὄρος ἐκεί-
 νο τὸ Θαβώριον, καὶ ὑψηλόν, κα-
 θὼς μαρτυρεῖ τὸ Εὐαγγέλιον, λέγει
 „ ἔπος. Ἐλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτῷ

„ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτῷ ἐ-
 „ γένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Τότε ἐ-
 φανήσαν τοῖς Ἀποστόλων, εἰς τὸν Χρι-
 στόν, ὁ Μαυσῆς, καὶ ὁ Ἡλίας, ὅπως ἐ-
 λαλῶσαν μετ' αὐτῷ. τὸ λοιπὸν, τίς ἡ
 αἰτία καὶ δεῦν ἤφερν ἄλλον Προφήτῳ,
 εἰμὴ τὸν Μαυσῆν μὴ τῶ Ἡλίῳ; κα-
 λὰ καὶ θέλεις εἶπει, ὅτι διὰ νὰ δεί-
 ξῃ, ὅτι καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύει,
 εἶδειξε τὸν Μαυσῆν, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀ-
 ποθαμμένος τίσους πηλοῦς χρόνους
 πρὶν τῶ Χριστῷ, καὶ πάλιν ὁ Εὐνάχ,
 τὸν ὅποιον ἐμετάθεσεν ὁ Θεὸς πρὶν τῶ
 κατακλυσμῷ, καὶ ἕως τὴν σήμερον εἶ-
 ναι ζωντανός, ὁ ὁποῖος μὴ τῶ Ἡλίῳ,
 εἰς τὸν καιρὸν τῶ Ἀντιχρίστου, ἔχων νὰ
 ἔλθῃ νὰ κηρύξῃ εἰς τὸν Κόσμον, διὰ
 νὰ μὴ πισθῆσῃν εἰς αὐτὸν, ὡσαν ὅπως
 εἶναι πᾶσα ἡ δυνάμις τῶ Σατανᾶ κα-
 τοικημοῦν εἰς αὐτὸν, καὶ εἶναι διάβολος
 καὶ Ἀντιχρίστου. καὶ τότε θέλεις λάβει
 θάνατον, καὶ μαρτυρεῖν παρὰ τῶ Ἀν-
 τιχρίστου.

Διὰ τὸ νὰ λέγω ἤφερν εἶνα ζωντα-
 νόν, καὶ ἄλλον ἀποθαμμένον ἔμπροσθέν
 τοῦ Ἀποστόλων, δεῖ νὰ δείξῃ αὐτῶν,
 ὅτι καὶ ζώντων, καὶ νεκρῶν κυριεύει. ὡς

ὄξηνται τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, κα-
 θώς λέγουσιν οἱ θεοὶ διδάσκαλοι τῆς
 Ἐκκλησίας. ἀλλὰ διατί δὲ ἐπαρό-
 σαξε νὰ φέρῃ ἄλλον Προφήτην, τὸν Ἡ-
 σαΐαν λέγω τὸν μεγαλοφωνώτατον, ἢ
 Ἰερεμίαν, ἢ Ἰεζεκιήλ, ἢ τὸν Δαυιδ, ἢ
 ἄλλον τινὰ τῶν Προφητῶν, ἀλλὰ τὸν
 Μαυσιῶν; τὸ γὰρ εἶναι τὸ ταξίμον,
 ὅπως τὸ ἔταξε ὁ Θεός, νὰ τὸ δείξῃ τὰ
 ὀπίδια τῆ, ἢ γὰρ τὰ ὀπίσω, καὶ ὑστε-
 ρὰ, εἰς τὴν σὺνσάρχοντα οἰκονομίαν. καὶ
 διὰ τὸ ἤφεν αὐτὸν, ἢ γὰρ τότε εἰς
 τὴν Μεταμορφωσιν τῆ Χρυσῆ ἐπαρέσι-
 σεν αὐτὸν, καὶ εἶδε πλεον καθαρῶτερον
 μέρος τι ἀπὸ τῆ ἑλλαμψίν τῆς Θεότη-
 τος αὐτοῦ, καὶ τὸ δωματὸν τῆς ἀνθρω-
 πίνης φύσεως, καὶ καθὼς δώσεται ἡ κτι-
 σὴ φύσις νὰ ἰδῇ τὸν ἀκτιστον.

Εἶδε γὰρ καὶ τὴν φωτεινὴν νεφέλῃν,
 ἢ ὅποια ἦτον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. ἢ
 κτιστὴ καὶ τὴν φωνὴν τῆ Πατρὸς, τὴν μαρ-
 τυρίαν, ἐπαύσαν τῆς νεφέλης λέγου-
 σαν. Ὁὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγα-
 πῆτος, ἐν ᾧ ὁ ὄρθοξισα, καὶ ἐν ᾧ ἐ-
 κωνεπαύομαι. καὶ αὐτὸ ἀκούετε ὁ Ἄ-
 πόστολοι, ὅσα αὐτὸς εἶπε πρὸς ὑμᾶς,
 καὶ ὅσα ἠθέλησας διδάξῃ. Ἐμα-

θετε πῶρα, πῶς εἶδον ὁ Μαυσιῆς τὰ
 ὀπίδια τῶ Θεῶ; ἔτσι λοιπὸν εἶδε τὸν
 Θεόν. ἀλλὰ καὶ τὴν φύσιν, καὶ ἴσταν
 αὐτῆ, εἰδὼς εἶδεν αὐτὸν, εἰδὼς εἶδεν δύ-
 ναται. καὶ ἔπος ἤθελε, καὶ πίσδου περὶ
 Θεῶ. καὶ πλεον μὴν ὄξεταξε, μηδὲ πο-
 λυπραγμανοει περὶ αὐτῆ, πῶς, ἢ πο-
 ταπὸς ἦτον, καὶ εἶναι, ἵνα μὴ ἀποθά-
 νῃ, ὡς λέγει ἡ θεία Γραφή, καθὼς καὶ
 ἄλλοι πολλοὶ ἀπόθωαν, ὅσοι ἐξετάζων,
 καὶ ἐπολυπραγμανοῦσων περὶ αὐτῆ.

Εἰς τὸ γὰρ καὶ πολλαὶ αἰρέσεις ἐγνώον-
 το, καὶ ἀποθανόντες ἐκολάθησαν. τὸ
 μόνον πίσδου, ὅτι πῶς εἶναι εἰς Θεὸς
 ἔρισυπόστος, ἀναρχὸς τε, καὶ αἰδῖος,
 καὶ ἀτελεύτητος. ἢ γὰρ ὅπως μὴτε ἀρχὴν,
 μὴτε τέλος ἔχει. ἀλλ' ἐνταῦθα θελεῖσθε
 εἰπεὶ ὁ Ἐβραῖος. καὶ πῶς νὰ ἠθελεραμψ,
 πῶς εἶναι εἰς Θεὸς ἔρισυπόστος; καὶ πῶς
 λέγεται, Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα Ἅ-
 γιον; καὶ πῶς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἐγνώθησθε
 τὸν Υἱὸν αὐτῆ τὸν μονογενῆ πρὸ τῆ αἰώ-
 νων χωρεῖς γυναικὸς, καθὼς ἐσεῖς οἱ
 χριστιανοὶ λέγετε; καὶ πῶς εἶναι ἀναρχὸς
 ὁ Υἱὸς καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ; καὶ πῶς εἶναι
 δωματὸν νὰ γεννηθῇ χωρεῖς γυναικὸς,
 ὡς λέγετε ἐσεῖς; εἰ μὴ μὲ τὸ ἀποδεί-

Ξης δὸ τὴν Θείαν Γραφὴν, ἦγυν δὸ τὴν παλαιὰν, καὶ ἀπὸ τῆς Προφητίας, καὶ μὴ πισδύσω. ἀλλὰ καὶ τίς τῶν Προφητῶν ἐκήρυξεν, ἢ ἐδίδαξεν εὐὰ Θεὸν ἔπισυπόσαται;

Ἐγὼ γὰρ σὺ τὸ ἀποδείξω μὲν χαρὰς ὡς Ἐβραῖε τὸ καὶ ἀπὸ τὴν παλαιὰν Διαθήκῃ, καὶ ἀπὸ τῆς Προφητίας, καὶ ἀπὸ τὴν καινὴν Διαθήκῃ, ἀδ καλὰ καὶ ἐσεῖς οἱ Ἐβραῖοι δὲν πισδύετε. Ἐν πρώτοις ὅταν ἐφάνη τῷ Ἀβραάμ ὁ Θεὸς ἐν τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρῇ, καθημενῶ αὐτῷ, ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σπιτίτις αὐτοῦ, ὥρα μεσημέρι, παντυχαίνωνται ἕξον ἀνδραπον, γὰρ ἔλθῃ εἰς τὸ σπιτίτις γὰρ φάγη μετ' αὐτῷ. καὶ σεκόμῃος ἔξῃς ἡμέρας ἡῆσις, διὰ γὰρ μὴν ἦρχετο ἕξονος. (ὅτι συνήθειαν εἶχε ὁ φιλόξενος ἕτος, εἰὰ μὴ ἤθελεν ἔλθῃ ἕξονος εἰς τὸ σπιτίτις γὰρ φάγη μετ' αὐτῷ, δὲν ἔβρωσεν.) ἠκοίταξεν Ἀβραάμ καὶ εἶδε, καὶ ἰδὲ ἔξῃς ἀνδρες ἐσεκάσιν ἐπάνω αὐτῷ. καὶ ἰδὼν τῆτος, ἔδραμῃ εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν, καὶ ἐπροσκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπε. Κύριε, εἰὰ ἦρα χάειν ἐνώπιόν σου, μὴν ἀφήσης τὸν παῖδά σου, ἀλλὰ ἔλθετε γὰρ ὑπάγωμῃ εἰς τὸ σπιτίτις, γὰρ φάγωμῃ

ἠμαξί. ὅτι ἔξῃς ἡμέρας ἔχα σήμερον, ὅπῃ ἕξονος δὲν ἐπέρασε γὰρ τὸν πάρω εἰς τὸ σπιτίτις, γὰρ φάγωμῃ, καὶ εἶμαι ἡῆσις ἔξῃς. Καὶ μὲν ταῦτα. εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ εἰς ἔπισυπόσατος Θεός. πᾶ εἶναι Σάρρα ἢ γυναῖκά σου; καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀβραάμ καὶ εἶπε, μίσα εἰς τὸ σπιτίτις εἶναι. λέγει ὁ Θεὸς πρὸς αὐτὸν. Ὅταν γυρίσω θέλω ἐλθῇ πρὸς ἐσεῖα, καὶ τὰ ἐξῃς. Ἰδὲ τὸ λοιπὸν ὅπῃ γράφει ἡ Παλαιὰ, ἐφάνη μὲν τῷ Ἀβραάμ ὁ Θεός, εἶναι δὲ ἔξῃς οἱ φανούτες. καὶ ἔσωντας γὰρ εἶναι ἔξῃς οἱ φανούτες, πρὸς εὐὰ διαλέγεται, εἰς φανέρωσιν ἀληθῶς τῆς ἔπισυπόσατος Θεότῃος, καὶ πᾶς ὁ Θεὸς εἶναι εὐὰς, καὶ τεπισυπόσατος, καὶ τεπρόσωπος. Εἰ δὲ καὶ θέλεις εἶπε, τὸν μὲν εὐὰ εἶναι Θεὸν, τῆς δὲ δύο Ἀγγέλους, καὶ πᾶς ἤθελεν καθῆσθαι οἱ Ἀγγελοι ὁμᾶ μὲ τὸν Δεσπότην, καθῶς ἐπαμῃ καὶ ἀλλαχῶ, ὅπῃ δὲν εἶναι δυνατὸν γὰρ καθῆσθαι οἱ δᾶλοι μὲ τὸν αὐθούτων; οἱ ἐργάται μὲ τῶ βασιλέως; γὰρ καθῆσθαι λέγω τὰ κτίσματα ὁμᾶ μὲ τὸν κτίστην, καὶ Θεὸν τῶ ἐρωσῶ, καὶ τῆς γῆς; δὲν εἶναι δυνατὸν

πῦτο ποτὲ νὰ γούη ἃ Ἐβραῖς. Καί
 ,, πάλιν λέγει. Κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ
 ,, Σόδομα, καὶ Γόμορρα, θεῖον, καὶ πῦρ
 ,, παρὰ Κυεῖα ἐκ τῆς οὐρανοῦ. Καὶ πάλιν
 ἔδω λέγει Κύριον, τὸν Υἱὸν τῆς Θεῆς καὶ
 Πατρός. καὶ Κύριον πάλιν τὸν Πατέρα,
 καθὼς γράφει ἔβρεξεν ὁ Υἱὸς πῦρ
 παρὰ Κυεῖα, ἤγουν παρὰ τῆς Πατρός.
 τὰ δύο πρόσωπα τῆς Θεότητος φανερά-
 νει ἔδω. μετὰ τὰ δύο δὲ πρόσωπα φέ-
 ρει καὶ τὸ τρίτον. ἄρα τὸ ἀχώριστον, καὶ
 φεράλληλον.

Καὶ πάλιν εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Μωϋ-
 σῇ ἐν τῷ ὄρει τῷ Χωρηβ, ὅτιν ἔδω-
 κεν αὐτῷ τὸν νόμον. ,, Ἄκουε Ἰσρα-
 ῆλ, Κύριος ὁ Θεὸς σὺ, Κύριος εἷς ἐστὶ.
 τίς εἶναι ἡ αἰτία νὰ εἰπῇ ἐνταῦθα,
 Κύριον, καὶ Κύριον, καὶ Θεόν; Πρέπον
 ἦτον νὰ ἤθελον εἰπῇ ὁ Θεὸς σὺ εἶναι
 εἷς, εἰὰ δὲ ἦτον τεισυπόσατος. ἀμὴ
 εἶπε Κύριον, καὶ πάλιν Κύριον, καὶ
 Θεόν. ἤγουν, ἄρα νὰ δείξῃ ἵνα εἷς
 πρόσωπα τῆς τεισυπόσατου Θεότη-
 τος. ἄρα τὸτο εἶπε Κύριον, καὶ Κυ-
 ριον, καὶ Θεόν. Λοιπὸν Θεὸν λέγει τὸν
 Πατέρα, καὶ Κύριον τὸν Υἱὸν καὶ Λό-
 γον αὐτῆς τῆς μονοφυῆ, καὶ Χεῖρον. καὶ

Κύριον πάλιν λέγει, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁ-
 γιον. ὅρας καὶ ἔδω τὰ εἷς πρόσωπα
 τῆς Θεότητος; Τὸ δὲ πάλιν λέγει.
 εἷς ἐστίν. ἵνα μὴ ἀκούω ὡς ἄνθρωπε,
 ὅτι ἐπειδὴ λέγει εἷς πρόσωπα, καὶ
 εἷς ὑποστάσεις, νομίζεις ὅτι εἶναι
 εἷς Θεοί. Καὶ πάλιν εἶπεν ὁ Κύ-
 ριος εἷς ὅστιν, ἤγουν εἷς εἶναι ὁ
 Θεὸς τῶν εἷων προσώπων, καὶ ὑποστά-
 σεων.

Εἰ δὲ ἀκούεις ἐσὺ ὡς Χεῖριωνέ, Πα-
 τέρα, Υἱὸν, Ἁγίον Πνεῦμα, καὶ νομί-
 σης ὅτι εἶναι εἷς Θεοί, καὶ ἐχί ἔ-
 νας, εἶσαι Ἐπὶ ἄθεος, καὶ ἄπιστος.
 καὶ ἴδ' οἱ Ἐπὶ ἄθεοι πολλοὶ Θεοὺς ἐπι-
 σδύον, καὶ ὄχι εἷς, ὅς ἐποίησε τὸν οὐ-
 ρανὸν, καὶ τὴν γῆν. Εἰ δὲ πάλιν πι-
 σδύεις εἷς Θεόν, καὶ ὄχι τεισυπόσατον,
 πάλιν ἢ Ἐβραῖος εἶσαι, ἢ Τῦρκος.
 καὶ ἴδ' αὐτοὶ εἷς Θεὸν πισδύεσι, καὶ ὄ-
 χι τεισυπόσατον. ὥστε καὶ αὐτοὶ δὲ
 ἠξούρησαν τινὰ Θεὸν πισδύειν. ἐγνώρι-
 στας ἔδω Ἐβραῖς, εἷς μὴ τὸν Θεόν,
 καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῆς εἷς;

Εἶδ' καὶ δὲ σὲ ἀρκεῖ ταῦτα μόνα,
 ἀκούσον καὶ τῆς Προφήτης Δαβὶδ πῶς
 γράφει ὡς τῆς τεισυπόσατης Θεότητος;

,, λέγωντας ἕως. Τῷ Λόγῳ Κυεῖς οἱ
 ,, ἔρωτοί ἐσεριώθησαν, καὶ τῷ Πνεύ-
 ,, ματι τῆς σωματικῆς αὐτῆς, πᾶσα ἡ δύ-
 ,, ναμις αὐτῆς. Κύριον ἐνταῦθα καλεῖ
 τὸν Πατέρα, καὶ Λόγον τὸν Υἱὸν αὐτῆς,
 ἦσαν τὸν Δεσποτικῶν Χειρῶν, καὶ ἀληθινὸν
 Θεὸν, καὶ Πνεῦμα, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.
 Εἶτα λέγει, πᾶσα ἡ δυνάμις αὐτῆς.
 ἦσαν τῆς Τριῶν προσώπων, καὶ ὑποστά-
 σεων. Βλέπεις καὶ ἐδῶ τὰ τρία πρό-
 σωπα τῆς μιᾶς Θεότητος; ἦσαν, Θεὸν,
 καὶ Λόγον, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Καὶ
 ,, πάλιν ὁ αὐτὸς Δαβὶδ· Ἐπὶ τῷ
 ,, Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ
 ,, αἰνέσω λόγον, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἠλπί-
 ,, σα, ἡ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι
 ,, ἀνθρώπος. βλέπε καὶ ἐνταῦθα Θεὸν
 καὶ Κύριον, καὶ πάλιν Θεὸν εἶπε. ἦσαν
 τὸν Πατέρα λέγει Θεὸν. καὶ Κύριον,
 τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον αὐτῆς. καὶ πάλιν
 Θεὸν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Καὶ πάλιν
 ,, ὁ αὐτὸς Δαβὶδ. Ζῆ Κύριος, καὶ
 ,, ἀλογητὸς ὁ Θεός, καὶ ὑψωθήτω ὁ
 ,, Θεός τῆς σωτηρίας μας. Βλέπεις καὶ
 ἐδῶ τὰ τρία πρόσωπα λέγει Θεὸν,
 καὶ Κύριον, καὶ πάλιν Θεὸν. Θεὸν καὶ
 ἐδῶ καλεῖ τὸν Πατέρα, καὶ Κύριον τὸν

Υἱὸν αὐτῆς καὶ Λόγον, καὶ πάλιν λέγει
 Θεὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Καὶ
 πάλιν, ὁ αὐτὸς προσδύχεται, καὶ σω-
 τυχεύει πρὸς τὸν Πατέρα, καὶ Θεόν.
 ,, ἐν τῇ φωτίσει ὀφόμεθα φῶς. φῶς
 ἐνταῦθα καλεῖ τὸν Υἱὸν. καὶ φῶς τὸ
 Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Τὸ δὲ ὀφόμεθα,
 σὲ τῆς Πατρὸς τῆς φώτων. Καὶ πάλιν
 ὁ σοφώτατος λέγει. ὁ Θεὸς τῆ σοφία
 ,, ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἐποίησε δὲ
 ,, ἔρωτος ἐν φρονήσει. Θεὸν ἐνταῦθα
 καὶ αὐτὸς λέγει τὸν Πατέρα, καὶ Θεὸν,
 Σοφίαν τὸν Υἱὸν, καὶ φρονήσιν καλεῖ
 τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Βλέπε καὶ ἐδῶ,
 ὡ σκοτεινὴ καὶ ταλαιπώρη Ἐβραῖα, τὰ
 τρία πρόσωπα τῆς μιᾶς Θεότητος. ἦ-
 γαν Θεὸν, καὶ σοφίαν, καὶ φρονήσιν.
 Καὶ πάλιν ὁ Πατὴρ καὶ Θεὸς ὅταν ἐ-
 μελλε νὰ δημιουργήσῃ τὸν ἀνθρώπον,
 εἶπε πρὸς τὸν Υἱὸν, καὶ πρὸς τὸ Ἅ-
 ,, γιον Πνεῦμα. Δεῦτε ποιήσωμεν ἄν-
 ,, θρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέρων, καὶ
 ,, καθ' ομοίωσιν. ἦσαν εἶπε πρὸς τὰ
 δύο πρόσωπα τῆς Τριῶν, καὶ Ἅγίου Πνεύ-
 ματος. ἐλάτε νὰ κάμωμεν ἀνθρώπον,
 κατ' εἰκόνα μας εἰκότα, καὶ ὁ-
 μοίωσιν.

Λέγουσι τινές ἤδη ἀπίστων, καὶ αἰρετικῶν, ὅτι πρὸς τὰς Ἀγγέλους εἶπε ταῦτα ὁ Θεός. Ἐγὼ δὲ λέγω πρὸς αὐτοὺς, ἔχι. καὶ βεβλήται ποτὲ ὁ κτίσης καὶ ποιητῆς Θεός, νὰ πάρῃ βεβλήν καὶ ἐρώτησιν ἄλλο ἢ αὐτὸ κτισμάτων, καὶ ποιημάτων, καὶ ὁ αὐθεντῆς ἄλλο ἢ δόξαν αὐτῆς, καὶ δημιουργός καὶ κτίσης ἄλλο ἢ δημιουργημάτων αὐτῆς; μὴ γένοιτο. καὶ ἦδ' αὐτοὶ ὡς προσέταμα Θεοῦ ποτὲ δεῦν εἶδασιν. καὶ ἦδ' ὁ Θεός εἶναι κτίσης, καὶ δημιουργός καὶ ἦδ' αὐτῆς Ἀγγέλων. καὶ πάντες οἱ Ἀγγελοὶ εἶναι δόλοι, καὶ ὑπηρεταὶ τῆς Θεῆς. Διὰ τὸτο, λοιπόν, ἔλαμβανει ποτὲ ὁ Θεός συμβεβλήν, καὶ γινώσκει ἄλλο ἢ Ἀγγέλων αὐτῆς. ὅτι εἶναι ἡ σοφία, καὶ γινώσις πάντων ἢ Ἀγγέλων τε, καὶ ἀνθρώπων.

Καὶ πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν παλαιὰν Διαθήκην, ὅταν ἔμελλεν ὁ Θεός συγχῦσαι τὰς γλώσσας ἢ ἀνθρώπων ἐν τῇ πυρροποιίᾳ, εἶπε πάλιν πρὸς τὸν Υἱὸν αὐτῆς, καὶ πρὸς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Ἔδε ἄλλος ἐν, καὶ χεῖλος ἐν. καὶ τὸτο ἤρξαντο ποιῆσαι. Δεῦτε καὶ ταβανῆτες, καὶ συγχέωμεν ἐκεῖ τὰς

γλώσσας. ἦγεν, εἶπον ἔλατε νὰ κατεβῶμεν, νὰ ἀνακατώσωμεν ἐκεῖ τὰς γλώσσας αὐτῆς. τότε λοιπόν, ἐδξαμοίρασε τὴν μίαν αὐτῆς γλῶσσαν εἰς ἄφθονος, ἄλεκτους.

Καὶ πάλιν εἰς τὴν νέαν Διαθήκην, λέγει ὁ Χριστός ἐν τῇ Εὐαγγελίῳ. Ἦ Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τὰς προσκυνῶν, τὰς αὐτὸν, ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ, δεῖ προσκυνῶν. Θεὸν ἐδῶ καλεῖ τὸν Πατέρα, καὶ Πνεῦμα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. ἀληθεῖαν δὲ καλεῖ τὸν Υἱόν. δεῦν λέγει ὁ Χριστός ἐν τῇ Εὐαγγελίῳ, ἐγὼ εἶμι ἡ ἀλήθεια; μάθε καὶ ἐδῶ τὰ ἕξ ἀπόσπασμα τῆς μιᾶς Θεόπτης, ἦγεν, Πνεῦμα τὸν Πατέρα, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἀληθεῖαν δὲ τὸν Υἱόν, καὶ Λόγον αὐτῆς, τὸν λόγον ἡμῶν Χριστόν. Καὶ πάλιν εἰς τὴν βάπτισιν τῆς Χριστοῦ, ἀπελθε εἰς τὸν Ἰορδάνην, νὰ ἀκίσσης καὶ ἐκεῖ τὰς ἑξ ἑσάσεις τῆς ἐνός Θεῆς ἁπάντων ὁ Πατὴρ Μαρτυρῶν. ἕως εἶναι ὁ Υἱός με ὁ ἀγαπητός ἁπάντων ὁ Υἱός βαπτίζομενος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὡσεὶ περὶ σέρα κατερχόμενον, καὶ ἔπι τὴν κεφαλὴν τῆς Χριστοῦ κατεζόμενον.

μάθε ἐδῶ τὰ ἑῖς πρόσωπα τῶ Θεῷ,
 καὶ κτίσει τῶ ἀπάντων, καὶ πῖσθι πῶς
 εἶναι Θεὸς εἷς ἑῖς πρόσωπος, καὶ τελ-
 συπόστατος. τα δὲ πρόσωπα ταῦτα, ὁ-
 πῶ ἀκείεις, εἶναι ἀκατάληπτα, καὶ ἀνε-
 γνώριστα.

Καὶ πάλιν εἰς τὴν μεταμόρφωσιν
 τῶ Χειρῶ, γράφει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέ-
 „ λιον. Καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπισκία-
 „ σε τὸς Ἀποστόλους, καὶ φωνὴ ἐκ τῆς
 „ νεφέλης ἐμαρτύρει λέγουσα. Ἐπὶ ε-
 „ σιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ
 ἠυδοκῆσα. ἡ φωνὴ δὲ ὅτι ἐμαρτύρει
 ἐπάνω τῆς νεφέλης ἦτον τῶ Πατρὸς. καὶ
 ἡ νεφέλη ἦτον τῶ Ἁγίου Πνεύματος. καὶ
 κάθωσεν ὁ Υἱὸς ὁ μαρτυρημένος ἄδῃ
 τῶ Πατρὸς, ἐμπεμορφῶσθι τὴν Θεοπι-
 τα. Οὕτως ἐδιδάχθημεν ὅτι Πατρὸς,
 καὶ Υἱὸς, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς Ε-
 βραῖε, καὶ πολλὰ τοιαῦτα τῆς Ἁγίας
 Γραφῆς διείσομεν καταγγελλτικά, καὶ
 ἐν τῇ παλαιᾷ, καὶ νεῆ Διαθήκῃ, καὶ
 ἄδῃ τοῖς Προφήταις.

Ἀκυσσον καὶ τὸν Ἀγγελικὸν ὕμνον,
 βοῶντα καθεκάστω ἄριον, Ἄγιος, Ἄ-
 γιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ. καὶ
 ἄδῃ μὴ τὰ ἑῖς αἰγία, τὸ ἑῖς συπόστατον

διηλοῖ τῆς Θεότητος. εἶτα εὐκῶς, Κύ-
 ριος Σαβαώθ. ἵνα μὴ νομίσης τὰ ἑῖς
 πρόσωπα τῶ εἰὸς Θεῷ, ὅτι εἶναι ἑῖς
 Θεοὶ, λέγει, Κύριος Σαβαώθ. ἤγην
 τὰ ἑῖς πρόσωπα εἶναι εἰς Κύριος,
 καὶ Θεὸς τῶ δυνάμεων. τῶπο λέγει τὸ,
 Σαβαώθ. καὶ εἶπε ἡδὲ Κύριοι τῶ δυ-
 νάμεων, ἀλλὰ Κύριος τῶ δυνάμεων.
 ἄδῃ γὰρ εἶναι εἰς Θεὸς, καὶ τεία πρό-
 σωπα ἀχώριστα, καὶ ὁμοῖα. εἷς δὲ
 Θεὸς, ὁ ἄδῃ τῶ τείων προσώπων ὕμ-
 νέμνος, καὶ δοξαζόμενος. Καὶ πάλιν
 τὸν Ἀγγελικὸν ὕμνον, ὃν ἡμεῖς πα-
 ρελάβομεν ἄδῃ τῶ Ἀσωμάτων λέ-
 γοντες ἔπος. Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος ἰ-
 χυρός, Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡ-
 μάς. ἤγην, Ἄγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἄ-
 ναρχος. Ἄγιος ἰχυρός, λέγει τὸν Υἱὸν
 τὸν σωανάρχον. Ἄγιος ἀθάνατος, λέ-
 γει τὸ Ἄγιον καὶ Παράκλητον Πνεῦμα.

Εἶτα ἄδῃ ἀκείεις ἐσὺ ἑῖς πρόσω-
 πα, καὶ ἑῖς ἑῖς ἑῖς αἰγία, γὰρ μὴ νο-
 μίσης καὶ εἶπης, ὅτι πῶς εἶναι ἑῖς
 Θεοὶ, ἀποκρίνεται εὐκῶς, καὶ λέγει.
 ὁ εἰς Θεός, ὁ ἄδῃ τῶ ἑῖων προσώ-
 πων ὕμνέμνος, καὶ δοξαζόμενος, ἐλέη-
 σον ἡμάς. καὶ ἐσὺ λέγει, ἐλέησατε ἡ-

μᾶς. καὶ αὐτὸς ἤθελεν εἰπῆ ἔτι, ἢ θελῶν
 εἶσαι θεοί. ἀλλὰ ἕατι εἶ-
 ναι τρία πρόσωπα, καὶ αἱ ὑποστά-
 σεις, καὶ εἷς Θεός, λέγει, ἐλέησον ἡ-
 μᾶς, τὸς ἀμαρτωλὸς δηλονότι. Καὶ ὁ
 Ἰωβ δὲ πάλιν λέγει. Ζῆ Κύριος,
 ὁ ἔρω με κείνας, καὶ ὁ Παντοκρά-
 τωρ, ὁ ἀδαπικράνας με τῆν ψυχῶν,
 καὶ Πνεῦμα θεῖον, τὸ περιόν ἐν ῥί-
 σί μου. καὶ ὁ Ἰωβ Κύριον καλεῖ τὸν
 Υἱόν, καὶ Παντοκράτορα τὸν Πατέρα, καὶ
 Πνεῦμα θεῖον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Καὶ ὁ Ζαχαρίας πάλιν λέγει ὡς
 ἐκ προσώπων τὰ θεῶν, καὶ Πατρός. Ε-
 γὼ μεθ' ὑμῶν εἰμί. καὶ ὁ Λόγος
 μου, καὶ τὸ Πνεῦμα μου. ὅρα καὶ ἐδῶ τὰ
 τρία πρόσωπα. ἐγὼ ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ
 Λόγος, καὶ τὸ Πνεῦμα. καὶ ὁ Ἡ-
 σαΐας. Νῦν Κύριος ἐξαπέσταλκέ
 με, καὶ τὸ Πνεῦμα αὐτὸ. καὶ ἄλλας
 μυρίας γραφῶν, καὶ μαρτυρίας ἔχω
 νὰ σε ἀποδείξω ὡς Ἐβραῖο τὸν εἶνα
 Θεόν, καὶ τρεῖς πρόσωπων, καὶ τρισυπόστα-
 τον. καὶ ἀρκείμας ποσαῦτα. ὅτι μόνον
 αὐτὸς ἦσιν κωφός, ἢ βεβός, καὶ ἀρεϊ-
 κος, καὶ νὰ μὴ ἐκατάλαβες τὸν εἶνα
 Θεόν, ὅτι πῶς εἶναι εἷς ὁ Θεός, τὰ

δὲ πρόσωπα αὐτὰ, καὶ αἱ ὑποστάσεις,
 τρεῖς. Πατὴρ, Υἱός, καὶ Πνεῦμα Ἅ-
 γιον, Τριᾶς ὁμοῖος, καὶ ἀχώριστος.
 ἠγῶν τρεῖς ὑποστάσεις, καὶ τρία πρό-
 σωπα, ἀλλὰ μία εἰσία, ὅσα δὲν χω-
 εῖζει τὸ εἶνα ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Πλὴν ἂς ἐλθῶμεν πάλιν ἐπὶ τὸ
 προκείμενον, νὰ ἀποδείξωμεν ἕνα πα-
 ραδειγμάτων τὰς τρεῖς ὑποστάσεις τοῦ
 εἶναι Θεῶν, πῶς εἶναι ἀχώριστοι, καὶ
 δὲν χωεῖζει ἡ μία ἀπὸ τῶν ἄλλων
 ὑποστάσεων, καὶ μήτε ὁ Πατὴρ χωεῖζε-
 ται ἀπὸ τὸν Υἱόν, μήτε ὁ Υἱός ἀπὸ
 τὸν Πατέρα, ἢτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον
 ἀπὸ τὸν Πατέρα, καὶ ἀπὸ τὸν Υἱόν.
 καὶ πῶς εἶναι ταῦτα τὰ τρία πρόσω-
 πα μίας καὶ τῆς αὐτῆς εἰσίας, ἕνα νὰ
 ἐγνωρίσῃ πᾶς ἀνθρώπος ὡς ἕνα μικρὸν
 τι, καὶ τῶν δυνάμεων τῆς ἀνθρωπίνης
 φύσεως, καὶ λέγομεν ἔπος. ὅτι ὁ μὲν
 Θεός εἶναι εἷς, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτὸ
 τρία. καὶ ἀπὸ τῶρα βλέπε τὰ λεγόμενα
 ἕνα παραδειγμάτων. Ὡστερ ὁ Ἡΐλιος
 εἶναι εἷς, ὁ δὲ Ἡΐλιος ἔχει ἀκτῖνα,
 καὶ φῶς, καὶ εἶναι εἷς τὸν Ἡΐλιον τρία
 πρόσωπα, δίσκος, ἀκτῖνα, καὶ φῶς.
 καὶ δίσκος μὲν εἶναι τὸ καυκίον τὸ Ἡ-

λῆς, ἀκτῖνα δὲ, ἢ φερομένη κάτω
 λαμπαδοφεγγῶς, καὶ κρέματα πρὸς τὴν
 γῆν. φῶς δὲ, τὸ φωτίζον καὶ εἰς τὰς
 ὀπισκιάδας καὶ σκοτεινὰς τόπους χαρίζεται
 ἀκτῖνος. Καὶ ἰδοὺ πρόσωπα τρία.
 δίσκος ἀκτῖς, καὶ φῶς. τὸ λοιπὸν δευ-
 λέγομεν τρεῖς Ἡλίους, ἀλλὰ Ἡλίον ἕ-
 να. εἰδὲ λέγομεν εἷς πρόσωπον, ἀλ-
 λά τρία πρόσωπα. Καὶ αὐτὸς ἐρωτή-
 σι τινὰς, ὅτι πόσοι Ἡλιοὶ εἶναι εἰς
 τὸν οὐρανόν; θέλεις εἰπεῖ, ὅτι εἷς εἶ-
 ναι ὁ Ἡλίος. εἰδὲ καὶ ἐρωτηθῆς, ὅτι
 πόσα πρόσωπα εἶναι τῶ Ἡλίῳ; θέ-
 λεις εἰπεῖ, τρία. δίσκος, ἀκτῖς, καὶ
 φῶς. καὶ εἷς εἶναι ὁ Ἡλίος, καὶ ὄχι
 τρεῖς. καὶ ἔτι ρόει καὶ φερεῖ Θεὸς. ὁ
 Θεὸς μὲν εἶναι εἷς, καὶ πρόσωπα δὲ
 τῶ εἷος Θεῶ, τρία. Πατὴρ καὶ Υἱὸς,
 καὶ Πνεῦμα Ἄγιον. καὶ ἄπο τῶτο κατέ-
 λαβει, ὅτι ὡς ὁ Ἡλίος εἶναι εἷς
 τρισυπόστατος, ἔπος εἶναι καὶ εἷς Θεὸς
 τρισυπόστατος. διότι εἰς τύπον τῶ Πα-
 τρός εἶναι ὁ δίσκος ὁ ἡλιακός. καὶ ἢ
 ἀκτῖνα εἶναι εἰς τύπον τῶ Υἱὸς καὶ Λό-
 γου τῶ Θεῶ. καὶ τὸ φῶς τῶ Ἡλίῳ εἶναι
 εἰς τύπον τῶ Ἁγίου Πνεύματος. καὶ εἰ-
 πέ ἔπος ὅτι τῶ Ἡλίῳ εἶναι δίσκος,

ἀκτῖς, καὶ φῶς. ὁμοίως δὲ λέγομεν
 τρεῖς Ἡλίους, ἀλλὰ εἷς καὶ μόνον Ἡ-
 λιον. ὁμοίως καὶ ὅτι Θεοῦ, Πατὴρ,
 Υἱὸς, καὶ Ἄγιον Πνεῦμα, εἷς Θεὸς
 εἶναι, καὶ ὄχι τρεῖς. καὶ πάλιν εἰπέ ἔ-
 πως ὅτι τῶ Ἡλίῳ εἶναι ἀχώριστος ὁ
 δίσκος, ἢ ἀκτῖς, καὶ τὸ φῶς. διότι
 δευτὴ χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων. εἰδὲ τῶτο
 γοῦν λέγονται εἷς Ἡλίος, καὶ ὄχι
 τρεῖς. ἐπειδὴ καὶ δευτὴ χωρίζονται τὰ
 πρόσωπα αὐτῶ εἷς ἄπο τὸ ἄλλο. καὶ
 εἰδὲ τῶτο λέγεται καὶ ὁ Θεὸς εἷς, καὶ
 ὄχι τρεῖς. διότι δευτὴ χωρίζονται τὰ
 πρόσωπα εἷς ἄπο τὸ ἄλλο, καθὼς
 εἰδὲ τῶ Ἡλίῳ. καὶ καθὼς ὁ ἡλιακός
 δίσκος φέρει τὴν ἀκτῖνα, καὶ τὸ φῶς
 ἐκπορεύει, ἔπος καὶ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ
 φέρει τὸν Υἱόν, καὶ ἐκπορεύει καὶ τὸ Ἄ-
 γιον Πνεῦμα.

Βλέπε δὲ μὴ σωείσεως. καθὼς ἢ
 ἀκτῖς τῶ Ἡλίῳ καταβαίνει ἄπο τὸν Οὐ-
 ρανὸν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἔτε ἄπο τὸν
 ἡλιακὸν δίσκον χωρίζεται, ἔτε ἄπο
 τὸν Οὐρανὸν λείπει, ἔτε ἄπο τὴν γῆν,
 ἀλλὰ εἶναι καὶ ἐν τῶ ἡλιακῷ δίσκῳ,
 καὶ ἐν τῶ Οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῆ, καὶ
 πανταχῶ, καὶ μήτε ἄπο ἐπάνω λείπει,

μήτε ἀπὸ κάτω ἔγω καὶ ὁ Υἱὸς καὶ
 Λόγος τῶ Θεῷ ἐκατέβη εἰς τὴν γῆν,
 καὶ μήτε ἐκ τῶ Πατρὸς ἔλειπε, μήτε
 ἐκ τῶ Οὐρανῶν, μήτε ἀπὸ τῆς γῆς,
 ἀλλὰ ἦτον καὶ εἰς τὸν κόλπον τῶ Πα-
 τρὸς ἀχώριστος, καὶ ἐπάνω, καὶ κάτω,
 καὶ πανταχῶ, καὶ ἔδὲ ἀπὸ παντός ἔλει-
 πε. Καὶ ὡσπερ τὸ ἡλιακὸν φῶς εἶναι
 καὶ εἰς τὸν ἡλιακὸν δίσκον, καὶ εἰς τὴν
 ἀκτίνα, καὶ ἐν τῶ Οὐρανῶ, καὶ ἐν τῇ
 γῇ, καὶ εἰσεβαίνει εἰς τὰ ὄσπια, καὶ
 πανταχῶ, καὶ φωτίζει, ἔγω καὶ τὸ Πνεύ-
 μα τὸ Ἅγιον, εἶναι καὶ μὲτ' τῶ Πατρὸς,
 καὶ μὲτ' τῶ Υἱοῦ, καὶ ἐπάνω, καὶ κάτω,
 καὶ πάντα ἀνθρώπων φωτίζει, καὶ δεῦ-
 ,, λέπει παθεῖν. τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ Ἅ-
 ,, γιον, λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος,
 ,, τὰ πάντα ἐρδύνα, καὶ τὰ βᾶθη τοῦ
 ,, Θεοῦ.

Ἰδὲ λοιπὸν, καθὼς ἐκείνον ὅπῃ δεῦ-
 εἶδαμεν καμῖαν φορῶν, ἔτε ἡμπορεῖμεν
 νὰ τὸν ἡξυδρωμεν ποταπὸς ἦτον, καὶ ὅ-
 ταν εἶδαμεν τὴν εἰκόνα αὐτῆ, τότε κα-
 τανοῦμεν ὀλίγον τι τὸν χαρακτῆρα τῶ
 προσώπου, τοιαυτοῦτως σοχάσθη καὶ
 διὰ τὸν Θεόν. Ἐπεὶ τὸν Θεὸν δεῦ τὸν
 εἶδε ποτέ τις. πῶς λοιπὸν δυνά-

ται νὰ τὸν καταλάβῃ; ἀλλ' ἐπεὶ ὁ
 Θεὸς εἶναι καὶ ὀνομαζεται φῶς, τὸν
 σοχαζόμεθα ἀπὸ τῆς τοῦ αἰδητὸν καὶ
 φαινομένου φῶς. ὡς λοιπὸν, καθὼς
 προείπομεν, εἰς τύπον τῶ Ἡλίου χα-
 ρακτηρίζομεν τὴν Ἅγιαν Τριάδα, λέ-
 γοντες ὁ Πατὴρ νὰ εἶναι ὁ δίσκος, ὁ
 δὲ Υἱὸς, ἡ ἀκτίνα, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ
 Ἅγιον, φῶς ἐκ φωτός. Καὶ καθὼς
 ὁ δίσκος, καὶ ἡ ἀκτίς, καὶ τὸ φῶς, εἶ-
 ναι εἷα καὶ ἕνα, ὅπῃ μοιράζονται ἀ-
 χωρίτως, τοιαυτοῦτως καὶ ὁ Θεὸς ἡ
 Τριάς, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ
 Ἅγιον Πνεῦμα, εἶναι εἷα καὶ ἕνα, ὅπῃ
 μοιράζονται καὶ τὰ πρόσωπα ὡς ὁ Ἡ-
 λιος, ἀλλὰ μῦνον ἀμέτιστα καὶ τὴν
 φύσιν.

Βλέπε δὲ καὶ ἄλλω εἰκόνα τῶ Θεῷ,
 καὶ ἀκροῦν. ἡ ψυχὴ εἶναι εἷα πρόσω-
 πον, ἀμὴ ἡ ψυχὴ ἄννα τὸν λόγον. καὶ
 ἰδὲ ὅπῃ ὁ λόγος εἶναι ἄλλο πρόσω-
 πον. ἡ ψυχὴ ἐκπορεύει καὶ τὴν πνοὴν.
 καὶ ἰδὲ ἡ πνοή, ὅπῃ εἶναι ἄλλο πρό-
 σωπον. Ἰδὲ ἕνα πρόσωπα, ἡ ψυχὴ,
 ὁ λόγος, καὶ ἡ πνοή. διότι ὁ λόγος καὶ
 ἡ πνοή εἶναι τῆς ψυχῆς, καὶ ὅχι τοῦ
 σώματος. Ἐπεὶ ὅταν εὐγῆ ἡ ψυχὴ

ἐκ τῶ σώματος, μήτε λόγος ὑποκρίνεται
εἰς τὸ κρῆμι, μήτε πνοή, ἀλλὰ κείται
τὸ σῶμα, καὶ ἄλογον, καὶ ἄπνοον. ὁ δὲ
λόγος, καὶ ἡ πνοή εἶναι μὲν τῆς ψυχῆς,
ὡσαύτῃ εἶναι μέρη τῆς ψυχῆς. καὶ ἀ-
πὸ τῆτο εἶναι φανερόν, ὅτι καὶ ὁ λόγος,
καὶ ἡ πνοή, ἀπὸ τῆς ψυχῆς εἶναι, καὶ
τῆς ψυχῆς εἶναι πρόσωπα. καὶ ἰδὲ λοι-
πὸν ἡ ψυχὴ εἶνα πρόσωπον, καὶ ἡ πνοή
ἄλλο πρόσωπον, καὶ ὁ λόγος ἕτερον. ἰ-
δὲ λοιπὸν πρόσωπα τρία τῆς ψυχῆς,
ἀλλὰ ἡ ψυχὴ εἶναι μία, καὶ ὄχι ἑεῖς.
Λοιπὸν εἰ μὴ σὲ ἐρωτήσῃ τινὰς, ὅτι πό-
σαις ψυχαῖς ἔχει ὁ ἀνθρώπος; Ἐ-
λεῖς εἰπεῖ, ὅτι μίαν. καὶ ἀν σὲ ἐρωτή-
σῃ, καὶ πόσα πρόσωπα εἶναι τῆς ψυ-
χῆς; ἀρμόζει νὰ εἰπῆς, ὅτι ἑεῖς.
ἐπειδὴ ψυχὴ, καὶ λόγος, καὶ πνοή,
μία ψυχὴ, καὶ πρόσωπα ἑεῖς. καὶ
ἡ μὲν ψυχὴ εἶναι εἰς τύπον τῶ Πα-
τρὸς. ὁ δὲ λόγος τῆς ψυχῆς, εἶναι εἰς
τύπον τῶ Υἱὸς καὶ Λόγος τῶ Θεοῦ. ἡ
δὲ πνοή τῆς ψυχῆς, εἶναι εἰς τύπον
τῶ Παναγίου Πνεύματος. Ὡσπερ γὰρ ἡ
ψυχὴ εἶναι ἀγέννητος, ἔπω καὶ ὁ Θεὸς
καὶ Πατὴρ εἶναι ἀγέννητος. καὶ καθὼς
ὁ λόγος τῆς ψυχῆς εἶναι γεννητός

ἀπὸ τῶ ψυχῆ, ἔπω καὶ ὁ Υἱὸς καὶ Λό-
γος τῶ Θεοῦ εἶναι γεννητός ἀπὸ τὸν
Πατέρα. καὶ ὡς περ ἡ ἀπνοή μία
εἶναι, ἐκπορεύεται ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἔπω
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἶναι ἐκπο-
ρευτὸν ἀπὸ τῶ Πατρὸς. καὶ εἰπέ οὕ-
τως. ψυχὴ, λόγος, καὶ πνοή, εἶναι
μία ψυχὴ, ἐκὶ ἑεῖς ψυχαί. διότι ὁ
λόγος καὶ ἡ πνοή δεῦ χωρίζονται ἀπὸ
τῶ ψυχῆ. ἔτως ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς,
ἡ γὰρ ὁ Λόγος, καὶ τὸ Πνεῦμα, εἶναι
εἷνας Θεός, καὶ ἐκὶ ἑεῖς Θεοί. διότι ὁ
Λόγος καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δεῦ χω-
ρίζονται ἀπὸ τὸν Πατέρα. καὶ καθὼς
εἶναι ἀόρατος ἡ ψυχὴ, ἔτως εἶναι ἀό-
ρατος καὶ ὁ Θεός.

Καὶ ἔτως ὅταν διαλέξῃς εἰς τὸν νῦν
σου, καὶ λέγεις, πῶς εἶναι ὁ Θεός
εἷνας, καὶ πάλιν τρισυπόστατος; ἐνθυ-
μῆ τῶ ψυχῆ, καὶ λέγε. καθὼς ἡ
ψυχὴ μὲν εἶναι μία, ἀλλ' εἶναι τρισυ-
πόστατος, ψυχὴ, λόγος, καὶ πνοή, ἔ-
τως εἶναι καὶ ὁ Θεός εἷνας, ἀλλ' εἶναι τρι-
συπόστατος, Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα
Ἅγιον. καὶ λέγε εἰς τὸν νῦν σε, ὅτι,
εἰ μὴ ἡ ψυχὴ τὸ πάθημα τῶ Θεοῦ, ὁ
μοίως καὶ ὁ Ἁγίος, εἶναι τρισυπόστατος,

ἡ δὲ φύσις τῆς Ἡλίου, καὶ τῆς ψυχῆς
 εἶναι μία, πόσω μάλλον ὁ Θεὸς ὁ
 ποιητὴς, καὶ κτίστης πάντων, δεῦν ἐνδε-
 χεται νὰ εἶναι ἕως, ὅπως νὰ εἶναι ἕ-
 νας Θεὸς τῇ φύσει, καὶ ἑξισυπόστατος
 πῶς προσώποις; καὶ ἀληθῶς ἐνδέχεται.
 Διότι καθὼς ἡ ψυχὴ, ὁ λόγος, καὶ ἡ
 προῆ, εἶναι τρία πρόσωπα, καὶ μία
 ψυχὴ, ἕως καὶ ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ
 τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, εἶναι τρία πρόσω-
 πα, ἀλλ' εἶναι εἷας Θεός, καὶ ἔχει ἑῖς.

Οὕτως ἐν λογιᾷς πάντοτε, δεῦν θε-
 λεις βλασφημήσει ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τρια-
 δος. Πρὸς τόποις καὶ ἄλλο παράδειγμα
 λέγω σοι ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος. ἰδὲ
 τὸ πῦρ εἶναι εἷας, ἀλλ' εἶναι ἑξισυπό-
 στατον. ὁρᾷ αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον πῦρ
 εἶναι εἷας πρόσωπον, καὶ τὸ καυσικόν
 αὐτῆ, ἄλλο πρόσωπον, καὶ τὸ φωτισικόν,
 ἄλλο πρόσωπον, καὶ εἶναι μία φύσις
 τῆ πυρός, καὶ ὄχι ἑῖς. ὁμοίως καὶ ἐπὶ
 Θεῶ. ὁ Πατὴρ γὰρ εἶναι τὸ πῦρ. ὁ
 Υἱὸς τὸ καυσικόν. καὶ τὸ φωτισικόν τὸ
 Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Καὶ καθὼς εἰς τὸ
 πῦρ αὐτὸ τὸ καυσικόν, καὶ τὸ φωτι-
 σικόν, καὶ αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον, λέγο-
 μεν πῦρ, καὶ ἔχει ἑῖς, ἕως καὶ

ἐπὶ Θεῶ, τὰ τέτα ἄνθρωπα, εἷας Θεὸν
 λέγομεν, καὶ ὄχι ἑῖς. ἀχώριστον τὸ ὑ-
 ποκείμενον πῦρ ἀπὸ τῆ καυσικῆ, καὶ
 τῆ φωτισικῆ. ἀχώριστος ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ
 Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Καὶ
 καθὼς δεῦν δύναιται τινὰς νὰ χωρίσῃ
 τὸ ὑποκείμενον πῦρ ἀπὸ τὸ καυσικόν,
 καὶ φωτισικόν, τοῖστο ἕσποως δεῦν δύναι-
 ται νὰ χωρίσῃ τὸν Πατέρα ἀπὸ τὸν
 Υἱόν, καὶ Λόγον τῆ Θεῶ, καὶ ἀπὸ τὸ
 Ἅγιον Πνεῦμα, ἢ τὸν Υἱόν, καὶ Λόγον
 τῆ Θεῶ ἀπὸ τὸν Πατέρα, ἢ τὸ Ἅγιον
 Πνεῦμα ἀπὸ τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν.
 ἀλλ' εἶναι μία Τριάς ὁ Θεός, ὁμοῦ-
 σιος, καὶ ἀχώριστος. καθὼς εἶπομεν
 ἐπὶ τῆς Ἡλίου, καὶ τῆς ψυχῆς, καὶ τῆ πυ-
 ρός. Καὶ περὶ μὲν τῆς γνώσεως τῆς
 Ἁγίας Τριάδος φθάσαντι ποσαῦτα δεῦν
 νὰ γνωρίσῃ πᾶς ἄνθρωπος νὰ πισύῃ
 ὀρθῶς, καὶ δισειβῶς.

Πλὴν ἀκυσον καὶ ἄλλο μυστήριον σι-
 μα εἰς αὐτὰ, περὶ τῆς ἐσαρκῆς οἰκο-
 νομίας τῆς Υἱῆ καὶ Λόγου τῆ Θεῶ. πῶς
 ἐγεννήθη δηλαδὴ ὁ Υἱὸς τῆ Θεῶ ἐκ
 τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου. διότι οἱ ἄ-
 πιστοὶ καὶ δυσσεβεῖς ἀκιδόντες, πῶς ὁ
 Θεὸς ἔχει Υἱόν, νομίζουσιν ἡμᾶς τὰς

ὀρθοδόξως Χριστιανῶς, ὅτι λέγομεν, πῶς ὁ Θεὸς ἐκοιμηθῆ μὲν γυναικός. ἀπαγε τῆς βλασφημίας. ὁ Θεὸς εἶναι ἀσώματος, καὶ πῦρ αὔλον. καὶ πῶς δυνάται τὸ ἀσώματος καὶ αὔλον νὰ κοιμηθῆ μὲν γυναικός; ὁ Θεὸς κορμὶ καὶ σῶμα δὲν ἔχει, ἀμὴ εἶναι αὔλος, καὶ ἀσώματος ὡς εἶπαμεν. ὁ Θεὸς λοιπὸν τὸ ἀσώματος, καὶ αὔλον, καὶ τὸ Πνεῦμα, δύναται νὰ σμιχθῆ μετὰ γυναικός; μὴ γένοιτο, ὅτι ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ νὰ φλυαρῶμεν τιαύτης φλυαρίας, καὶ τιαύτη καὶ ποσαῦτα ἄπειρα, καὶ μεμιασμένα λόγια. Πνεῦμα ὁ Θεός. τῶσαρα δὲ τινα λέγονται πνύματα, καὶ ἀσώματα, καὶ αὔλα. καὶ ἀσώματα μὲν λέγονται, διατὶ δὲν ἔχουσι σῶματα, ἢ κερ κορμὶ, καθὼς ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ὅπως ἐμεῶν καὶ σωματικοὶ, καὶ ὑλικοὶ ἀπὸ ὕλης καὶ χῶματος. λέγει ἡ Θεία Γραφή, καὶ ἔλαβεν ὁ Θεὸς χῶμα, καὶ ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον. λοιπὸν τὸ χῶμα εἶναι ἡ ὕλη. διὰ τῆτο λεγόμεθα ὑλικοὶ. καὶ πάντα τὰ ζῶα, καὶ ἐρπετὰ, καὶ πτερινα πτερωτὰ, ἐπρόσασεν ὁ Θεὸς τῷ Γῆν, καὶ τὴν Θάλασσαν, καὶ εὐγάλας αὐτὰ. καὶ ὅλα ταῦτα

εἶναι

εἶναι ὑλικά, καὶ σῶματα. σῶματα γὰρ λέγονται ὅσα πιάνονται, καὶ βλέπονται, ὡσαύτ ὁ Οὐρανός, ὡς εἶπομεν, ὁ ἥλιος, ἡ Σελήνη, οἱ ἀστέρες, ἡ γῆ, τὰ ξύλα, οἱ λίθοι, οἱ ἄνθρωποι, τὰ ζῶα, καὶ τὰ λοιπὰ ὅλα, ὅσα εἶναι εἰς τὸν Κόσμον.

Πνύματα δὲ καὶ ἀσώματα καὶ αὔλα καθὼς εἶπαμεν, εἶναι τῶσαρα. Πνεῦμα ὁ Θεός. πνεῦμα καὶ ὁ Ἄγγελος, καὶ ὁ διάβολος. πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ πνεῦμα ὁ ἀέρας. αὐτὰ λοιπὸν, ὅπως μὴτε θεωροῦνται, μὴτε πιάνονται, ταῦτα πάντα λέγονται πνύματα, καὶ ἀσώματα, καὶ αὔλα, ὅπως μὴτε σῶματα εἶναι, μὴτε ὑλικά ἀπὸ ὕλης. εἶδε ποτὲ τινὰς Θεόν, ἢ ψυχὴν, ἢ Ἄγγελον Θεῶ; μὴ γένοιτο. ἀπὸ τὸν ἀέρα γέμει ὁ Κόσμος ὅλος ἕως τῆ Οὐρανῶ. εἶδε αὐτὸν ποτὲ τινὰς κατὰ τὴν φύσιν, καὶ ἐστίαντες, ἢ τὸν ἐπίασε; μὴ γένοιτο. λοιπὸν ἀδελφοί, δυνάται ποτὲ ὁ ἀέρας νὰ κοιμηθῆ μὲν γυναικός; εἶδε ποτὲ. μὴτε Ἄγγελος, μὴτε ἡ ψυχὴ δυνάται νὰ κοιμηθῆ. ἐπειδὴ Πνύματα τυγχάνουσι. καὶ ἐπειδὴ αὐτὰ εἶναι κτίσματα,

ἡ ποιήματα τῷ Θεῷ, καὶ δευτέροντα, μόνον εἶναι ἀκοιμητά, καὶ καθαρὰ, καὶ ἀμόλυτα. πόσω μᾶλλον ὁ ποιητὴς καὶ κτίστης τέτων, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀμαρτίης; τὸ λοιπὸν εἴτις φλυαρεῖ, καὶ λέγει τοιαῦτα λόγια, εἴτε πιστὸς, εἴτε ἀπιστος, ὅτι ὁ Θεὸς κοιμήθη μετὰ γυναικός, καὶ ἔκαμν υἱόν, καὶ μιάνωσι, καὶ μαγαρίξεν τὴν Θεότητα μετὰ λόγια αὐτῷ τὰ μεμιασμένα, ἔσω ὑπόδικος τῷ ἀναθέματι. ἀμὴ πᾶς, καὶ με ποιῶν ἔσπον ἐγέννησεν, ἢ γεννᾷ υἱόν ὁ Θεός; ἐγὼ μετὰ χαρᾶς νὰ σᾶς τὸ δεῖξω τῶτο μετὰ τὸ παράδειγμα. διὰ τὴν ἅπαντα τῷ Θεῷ εἶναι ὑπὲρ φύσιν, καὶ ὑπὲρ ἐνοίων, καὶ χωρὶς παραδειγματῶν δευτέροντα δύναται ἢ ἀνθρώπινη φύσις νὰ καταλάβῃ τίποτε. διὰ τὴν εἶναι μυστήρια φοβερά, καὶ ἄξια. πλὴν πρὸς τέτοις ἀκκοῦν καὶ τῶτο τὸ μυστήριον.

Ὁ λόγος τῷ ἀνθρώπῳ ἔχει διπλὴν τὴν γέννησιν, καὶ δύο φορὰς γεννᾶται. μίαν μὲν φορὰν γεννᾶται ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἄλλω δὲ διὰ τῆς χειλέων. διότι ὁ μὲν λόγος τῷ ἀνθρώπῳ γεννᾶται ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐνθυμηθῇ τινὰς νὰ εἰπῇ τίποτε. διότι ἢ ἐνθυμησὶς

τῷ λόγῳ λέγεται πρώτη γέννησις. ἐπειδὴ ἐνθυμεῖται τὸν λόγον ἐκείνον νὰ τὸν εἰπῇ, καὶ δευτέροντα τὸν λέγει διὰ τῆς χειλέων, ἀλλὰ φυλάττει τὸν λόγον ἢ ψυχὴν εἰς τὸν κόλπον τῆς. καὶ εἶναι ἢ ἐνθυμησὶς ἐκείνη, πρώτη γέννησις τῷ λόγῳ ἀπὸ τῆς ψυχῆς. ὅμως αὐτὴν καὶ γεννηθῇ ὁ λόγος ἀπὸ τῆς ψυχῆς τῷ πρώτῳ γέννησιν, ὅταν τὸν ἐνθυμηθῇ ἢ ψυχὴν, ἀλλὰ δευτέροντα τὸν φανεραίνει, ἀμὴ τὸν φυλάττει καθὼς εἶπομεν. ὅταν δὲ θελήσῃ νὰ φανερωθῇ τὸν λόγον, τότε γεννᾷ αὐτὸν ἐκ τῆς χειλέων. καὶ αὐτὴ ἢ δευτέρα γέννησις τῷ λόγῳ ἐκ τῆς χειλέων τὸν φανεραίνει πρὸς πάντας, καὶ πλέον δευτέροντα εἶναι ἀφανέρωτος ὁ λόγος, ἀλλὰ γίνεται φανερός. καὶ ὅταν γεννηθῇ ὁ λόγος ἀπὸ τῆς χειλέων, τότε ἀκούσῃ τὸν λόγον, καὶ γίνεται φανερός εἰς ὅλους τὸς ἀνθρώπους. καὶ λέγεται αὐτὴ ἢ γέννησις τῷ λόγῳ διὰ τῆς χειλέων δευτέρα γέννησις. ὡς δύο γέννησεις εἶναι τῷ λόγῳ ἡμῶν. μία ἐκ τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐνθυμηθῇ νὰ λαλήσῃ τὸν λόγον, ἢ ὅποια λέγεται καὶ πρώτη γέννησις. καὶ ἄλλη ἐκ τῆς χειλέων, ἢ ὅποια καὶ φανεροὶ τὸν λόγον εἰς τοὺς

αὐθράπους, καὶ λέγεται δεύτερα γεν-
νησις.

Βλέπε δέ. καθὼς τὸ αὐθράπου ὁ
λόγος ἔχει δύο γεννήσεις, μίαν ἀπὸ
τῆς ψυχῆς, καὶ ἄλλω ἐκ τῆς χειλέων,
ἔτω καὶ ὁ Λόγος τῷ Θεῷ ἔχει δύο γεν-
νήσεις. μίαν ἀπὸ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὸς,
ἡ ὁποία λέγεται πρῶτη γεννησις, καὶ
ἄλλω ἐκ τῆς σαρκὸς, ἥτις καὶ δεύτερα
γεννησις λέγεται. Καὶ καθὼς ὁ λό-
γος ἡμῶν, ἀγκαλὰ καὶ ἐγεννήθη τῷ
πρῶτῳ γεννησιν ἀπὸ τῆς ψυχῆς,
ἀλλ' ὅμως ἀφανὴς εἶναι, καὶ δευ' φανερά-
νεται, ἀμὴ πάλιν καὶ μετὰ τῷ γεννη-
σιν μετὰ ἐν τοῖς τῆς ψυχῆς κόλποις,
ἔτω καὶ ὁ Λόγος τῷ Θεῷ, ἀγκαλὰ καὶ
ἐγεννήθη παρὸ τῆς αἰῶνιαν ἀπὸ τὸν Θεόν
καὶ Πατέρα, ἀλλὰ δευ' φανερώνατο εἰς
τὸς αὐθράπους, ἀμὴ ἔσκε πάλιν εἰς
τὸν κόλπον τῷ Πατρὸς. καὶ καθὼς ὁ ἐδι-
κόσμας λόγος, ὅταν βελυθῶμην, γεν-
νάται ἀπὸ τὰ χεῖλη μας, καὶ φανερά-
νεται εἰς ὅλας τὰς αὐθράπους, ὅπως εἶναι
πλησίον, ἔτω καὶ ὁ Λόγος τῷ Θεῷ, ὅταν
ἠθέλησεν, ἐγεννήθη ἀπὸ τῆς χειλέων
τῆς Προφητῶν, καὶ ἐκ τῆς πανάγου Μα-
ρίας, καὶ Θεοτοκῆς, καὶ τότε ἔγεν' φανερός

ὁξέως ἐπινοεῖν. ἤγουν πᾶσα νεύσις σω-
τόμας ἐπινοεῖται διὰ μέσθ' αὐτῶ. τὸ γὰρ
Ἄγιον Πνεῦμα τὰ πάντα ἐρέονα, καὶ τὰ
βάθη τῷ Θεῷ.

Ε' ΡΩ' ΤΗΣΙΣ.

Ε'πὶ Θεῷ πόσα εἰσὶν αἰτία;

Α' ΠΟ' ΚΡΙΣΙΣ.

Ε'να αἴτιον ἐπὶ Θεῷ λέγω. καὶ τῶ
εἰσὶν ὁ Πατήρ. αὐτὸς γενὰ τὸν Υἱόν,
καὶ ἐκπορεύει τὸ Ἄγιον Πνεῦμα. αἴτιος
λέγεται, διὰ τὴν γενὰ, καὶ δευ' γεννά-
ται. γενὰ μὴ τὸν Υἱόν, ἐκπορεύει δὲ
καὶ τὸ Ἄγιον Πνεῦμα. καὶ διὰ τῶτο λέγε-
ται ὁ Πατήρ αἴτιος.

Ε' ΡΩ' ΤΗΣΙΣ.

Καὶ πόσα εἶναι τὰ αἰτιατά;

Α' ΠΟ' ΚΡΙΣΙΣ.

Δύο εἶναι τὰ αἰτιατά, ὁ Υἱός, καὶ τὸ
Ἄγιον Πνεῦμα. δευ' γενὰ ὁ Υἱός, ἀλλὰ
γεννάται. καὶ διὰ τῶτο λέγεται αἰτιατὸν.

λοιπὸν εἰὼς σε ἐρωτήσῃ τινας, ὅτι ὅπῃ Θεὸς
 πόσα αἰτία ὁμολογεῖς; εἶπε, ὅτι οὐα.
 ποῖον εἶναι αὐτό; ὁ Πατήρ. καὶ ἕ-
 τί λέγεται αἰτιος ὁ Πατήρ; ἕτι γεν-
 νᾷ τὸν Υἱόν, καὶ ἐκπορεύει καὶ τὸ Πνεῦμα.
 καὶ εἰὼς σε ἐρωτήσῃ τινας, πόσα αἰτία
 πᾶ λέγεις ἐπὶ τῷ Θεῷ; εἶπε δύο. ποῖα
 δὲ εἶναι αὐτὰ; ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα.
 καὶ διατί λέγονται αἰτιατα; διατί γεν-
 νᾶται ὁ Υἱός, καὶ δὲν γεννᾷ, καὶ τὸ Πνεῦ-
 μα τὸ Ἅγιον ἐκπορεύεται, καὶ δὲν ἐκ-
 πορεύει.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Επὶ τῆς Ἀγίας Τριάδος, τίς εἶναι
 πρῶτος, καὶ τίς εἶναι ὑστέρος;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Επὶ τῆς Ἀγίας Τριάδος, εἰδεῖς εἶ-
 ναι πρῶτος, καὶ εἰδεῖς εἶναι ὑστέρος. ἀλ-
 λά ἅμα ὁ Πατήρ, ἅμα ὁ Υἱός, ἅμα τὸ
 Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. καὶ διὰ τῆτο συναρ-
 χοι λέγονται, καὶ ἀναρχοι. ἀναρχον δὲ
 λέγεται τὸ πρό τῆς ἀρχῆς ὄν. ἀναρχος
 λοιπὸν ὁ Πατήρ, ἀναρχος ὁ Υἱός, ἀ-
 ναρχον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. καὶ δὲν εἶ-
 ναι ὁ οὐα πρῶτος, καὶ ὁ ἄλλος ὑστέρος,

ἀλλὰ ἅμα εἶναι καὶ οἱ ἑεῖς, Πατήρ,
 Υἱός, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον. καὶ διὰ τῆ-
 το εἶναι καὶ ὀνομάζονται συναρ-
 χοι.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Ἀκόμη εἶπε ἡμῖν καὶ τῆτο, πῶς ὁ
 Υἱός καὶ Λόγος τῷ Θεῷ γεννᾶται πα-
 ρὰ τοῦ Πατρὸς; τῆτο ᾧ ἐκπλήττει
 ἡμᾶς.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Επειδὴ ὁ Θεὸς εἶναι ἀθεώρητος καὶ
 ἀερμυλώδης, εἰδὲ τῆτο ἡμπορεῖν νὰ
 ἐρμυλώσωμεν. διότι πῶς δυνάται νὰ
 παρασῆσῃ τινας ἐκεῖνο, ὅπῃ αὐτὸς πο-
 τὲ δὲν εἶδεν, ἔπε ἠκασε ποτὲ ἀπὸ ἄλλης;
 πλὴν ὅπο τὰ ποιήματα αὐτῆ, λέγω τῆ
 Υἱὸ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἄς φερωμεν
 παραδείγματα, διὰ νὰ τὸν παρασῆσω-
 μεν ὅσον εἶναι τὸ καὶ δυνάμιν. καθὼς
 ὁ λόγος τῆ ἀνθρώπῃ γεννᾶται ἀπὸ τῆς
 ψυχῆς ἀπὸ ἀποραῖς, καὶ ἀκατανοήτως,
 ἔτω καὶ ὁ Υἱός καὶ Λόγος τῷ Θεῷ γεν-
 νᾶται ὅπο τῆ Πατρὸς. καὶ καθὼς γεν-

νάται πῦρ ἐκ τῆ πυρός, καὶ φῶς ἐκ τῆ
φωτὸς, ἔτω γενᾶται ὁ Υἱὸς καὶ Λό-
γος τῆ Θεῶ ἀπὸ τοῦ Πατρὸς.

Ε' ΡΩ' ΤΗΣΙΣ.

Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, πῶς ἐκ-
πορεύεται ἐκ τῆ Πατρὸς;

Α' ΠΟ' ΚΡΙΣΙΣ.

Πρέπει σοι νὰ μὴ ἐρωτᾷς καὶ περὶ
τῆς, διότι καὶ αὐτὸ εἶναι ἀνεμυλῶδτον.
πλὴν μᾶθαι καὶ περὶ τῆς. καθὼς
ἡ ἀσπνοὴ τῆ ἀνθρώπου ἐκπορεύεται ἐκ
τῆς ψυχῆς, ἔτω καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅ-
γιον ἐκπορεύεται παρὰ τῆ Πατρὸς. καὶ
καθὼς ἡ Εὐὰ ἔτε γεννητὴ ἦτον, ἔτε ἀ-
γεννητος, ἀλλὰ μεστῆς, τοιαυτῶς ἐκ-
πορεύεται καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀπὸ
τὸν Πατέρα. διότι ὁ Ἀδάμ ἦτον ἀγεν-
νητος, ὁ δὲ Σὴθ ἦτον γεννητος, καὶ ἡ
Εὐὰ ἐκπορεύθη. ἐπειδὴ ἡ Εὐὰ ἔτε ἐγεν-
νήθη, αἰς ἐγεννήθη ὁ Σὴθ, ἔτε ἦτον
ἀγεννητος, καθὼς ἦτον ὁ Ἀδάμ, ἀλλ'
διγῆκεν ἐκ τῆς πλοῦρας τῆ Ἀδάμ. καὶ
ἦτον ὁ Ἀδάμ ἀγεννητος, εἰς τύπον τῆ ἀ-

γεννήτη Πατρὸς. ὁ δὲ Σὴθ γεννητος, εἰς
τύπον τῆ γεννητῆ Τίτ. καὶ ἡ Εὐὰ ἐκπο-
ρεύθη ἐκ τῆς πλοῦρας τῆ Ἀδάμ, εἰς τύ-
πον τῆ Παναγίε Πνεύματος. διότι εἰς
τῆς προπάτρας ἡμῶν ἐτυπώθη ἡ Ἁγία
Τελας.

Ἀλλὰ ὁ μὲν Ἀδάμ, καὶ ὁ Σὴθ, καὶ ἡ
Εὐὰ, ἦσαν σώματα, καὶ χωριστοὶ ὁ εἰς
τῆ ἄλλ. ὁ δὲ Θεὸς καὶ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς,
καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἔτε σώματα εἶ-
ναι, ἔτε χωρισμοὶ ἀπ' ἀλλήλων. μό-
νον δὲ ὁ τύπος τῆς ἀγεννησίας τῆ Πα-
τρὸς θεωρεῖται εἰς τὸν ἀγεννητὸν Ἀδάμ.
καὶ ὁ τύπος τῆς γεννήσεως τῆ Τίτ θεω-
ρεῖται εἰς τὸν γεννητὸν Σὴθ. καὶ ὁ τύπος
τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
θεωρεῖται εἰς τὴν ἐκπορεύτην Εὐὰν. καὶ
ἔτω νοεὶ καὶ περὶ τῆς.

Ε' ΡΩ' ΤΗΣΙΣ.

Τάχα χωρεῖται ὁ Θεὸς εἰς εἴα τό-
πον, ἢ ἔχι;

Α' ΠΟ' ΚΡΙΣΙΣ.

Βάλε προσεκτικὰ τὸν νῦν σοι, καὶ σο-

χάσιν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι εὐα φῶς, ὅπῃ
 δεῦν βλέπεται, ἕτε χαρεῖται. ὁ Θεὸς
 ἕτε θεωρεῖται, ἕτε χαρεῖται εἰς τινὰ τό-
 πον. καὶ ἐπειδὴ δεῦν χαρεῖται εἰς τὸ
 παῦν, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ φανῇ, ἢ νὰ
 τὸν καταλάβῃ τινὰς; ὅπῃ ἕτε ὁ Μωϋ-
 σῆς ὁ Θεόπτης, ἕτε οἱ μαθηταὶ τῆς Υἱοῦ
 καὶ Λόγου αὐτοῦ εἰς τὸν καιρὸν ὅπῃ μετε-
 μορφώθη εἰς τὸ ὄρος, οὔτε ἄλλος τινὰς
 ἠμπόρουσε ποτὲ νὰ ἰδῇ γυμνῶ τὴν Θεό-
 πτητα. ὡσεὶ εἶναι φανερὸν, ὅτι ὁ Θεὸς
 δεῦν χαρεῖται εἰς εὐα τόπον, ἀλλὰ εἶ-
 ναι παρῶν εἰς πάντα τόπον. καὶ ταῦτα
 λέγουμε περὶ Θεολογίας. πῶρα ἄς ἀρ-
 χήσωμε νὰ εἰπῶμε διὰ τὴν Σάρκωσιν
 τῆς Υἱοῦ καὶ Λόγου τῆς Θεοῦ, τῆς Κυρίας ἡ-
 μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Ἰδὲ πῶρα σὲ ἐρωτῶ εὐα ζήτημα, καὶ
 ἀποκρίσθε με. μὰς ἐδίδαξες διὰ τὴν Ἀ-
 γίαν Τριάδα, πῶς ὁ Θεὸς εἶναι τριου-
 πόσατος. καὶ πῶς εἶναι Πατὴρ, Υἱὸς,
 καὶ Πνεῦμα Ἅγιον. πῶρα λοιπὸν σὲ
 ἐρωτῶ νὰ μάθω τίς εἶναι αὐτὸς ὁ Χρι-
 στός;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Βέβαια ἠκυσες διὰ τὴν Ἀγίαν Τριά-
 दा, ὅτι τὸ εὐα πρόσωπον αὐτῆς καλεῖ-
 ται Πατὴρ, τὸ δὲ ἄλλο ὀνομάζεται Υἱὸς,
 καὶ τὸ ἄλλο πρόσωπον λέγεται Πνεῦμα
 Ἅγιον. ἰδὲ λοιπὸν ἤξυδρε, ὅτι ἕπος ὁ
 Λόγος τῆς Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐνδύθη σάρ-
 κα ἀνθρωπίνην, καὶ περιεπάτησεν εἰς
 τὴν γλῶσσαν ἄνθρωπος. ὀνομάθη δὲ
 Χριστός, ἐπειδὴ καὶ ἐχρίθη, ἠγγεν ἐφο-
 ρησε τὴν σάρκα τῆς ἀνθρώπου. καὶ διὰ τῆ-
 π ὀνομάζεται Θεὸς σεσαρκωμένος καὶ
 Χριστός, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τῆς Θεοῦ καὶ
 Θεοῦ, ἐπειδὴ καὶ ἐφόρησε τὴν μορφὴν
 τῆς ἀνθρώπου.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν, ἢ ποίαν χρεῖαν
 εἶχεν ὁ Θεός, ἠγγεν ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος
 τῆς Θεοῦ, νὰ σαρκωθῇ, καὶ νὰ περιπα-
 τήσῃ εἰς τὴν γλῶσσαν ἄνθρωπος;

72

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ο Θεός δὲν εἶχε καμίαν χρείαν νὰ σαρκωθῆ, ἀλλὰ ἡ ἀνθρώπινη φύσις εἶχε χρείαν ἀπὸ ἰαφείας. διότι ἐπειδὴ καὶ ἐκ μέρους ὁ Θεός τὸν ἕρωδὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα κτίσματα, ὅπως περιέχονται εἰς αὐτὰ, καὶ ἔθεσε τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ μέσον τῆς Παραδείσου, καὶ ἐδιώρισεν αὐτὸν βασιλεὺς εἰς ὅλα τὰ κτίσματα, διὰ νὰ τὸν ὑπηρετῶσι τὰ πάντα, καὶ ὡς εἰκὼν τῆς Θεῶς νὰ κατοικῆ εἰς τὸ μέσον τῆς Παραδείσου, ἡξίωσας τὸ πρὸ τοῦ διαβόλου, ἐφθόνησε τὴν ἀξίαν, ὅπως ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὸν ἐσυμβέβησε νὰ παρέβῃ τὴν προσαγγελίαν τῆς Θεῶς. ὅπως διὰ μίση τῆς παρακοῆς ἠθέλησε τὸν οὐγάλην ἔξω ἀπὸ τὸν Παράδεισον, καὶ ἀπὸ τὴν ἀξίαν, ὅπως ὁ Θεός τῆς ἔδωκε, καὶ κατεσῆσθη θνητὸν τὸν ἀθάνατον. ὁ δὲ ἄνθρωπος μὴ ἔχωντας καμίαν δοκιμὴν ἀπὸ τὴν κακίαν τῆς ποινῆς διαβόλου, ἤκουσε τὴν συμβαλίαν, ὅπως τῆς ἔδωκε, καὶ ἐγένετο παρῆκοος τῆς Θεῶς, καὶ ἀπὸ τότε ἐδέχθη τὸν θάνατον τῆς ἀμαρτίας. ὁμοίως καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ὅπως ἐγεν-

72

ἠθῆσαν ἀπ' αὐτὸν, ἔλαβον τὴν ἀμαρτίαν ὡς παρονομαστικὸν κληῖρος, καὶ τὴν ἐφύλαξαν. καὶ ἡ ἀμαρτία ἔλαβε δυνάμιν ἐπάνω εἰς τὰς ἀνθρώπους, καὶ ἐπροσκλήθησαν τοὺς δαίμονας, καὶ τὰ κτίσματα, τὸν Ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ ἐξεβάρησαν εἰς κάθε εἶδος ἀμαρτίας, καὶ ἐβασίλευσαν ἡ ἀμαρτία. Ὁ δὲ Θεός ἐπέμφε Προφήτας εἰς τὸν Κόσμον καὶ Διδασκάλους, ἵνα νὰ διδάξουν τὸν Κόσμον, ἡγάγαν τὰς ἀνθρώπους, νὰ ἐπιστρέψουν ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν, ἀλλὰ δὲν ἐδωκῆθησαν οἱ Προφῆται νὰ τὰς διορθώσουν. ἵνα τὸ εἶπεν ὁ Θεός ἐν ἑαυτῷ. ἄς καταβῶ ἐγὼ νὰ φορέσω σάρκα, καὶ νὰ γινῶ ἀνθρώπομορφος, καὶ νὰ διδάξω τὸ πλάσμα μου, καὶ θέλει γυρίσει ἀπὸ τὴν συμβαλίαν τῆς διαβόλου, καὶ θέλει εἶσαι κάθε ἄνθρωπος ὡσαν Θεός, ἐχὶ καὶ φύσιν, ἀλλὰ καὶ θέσιν. καὶ τὸ βεβλήθεις ὁ Θεός, δόδοκία τῆς Παφῶς, καὶ σωεργεία τῆς Ἁγίας Πνεύματος, ἐσυγκατέβη ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τῆς Θεῶς, καὶ εἰσέβη εἰς κατάραν κοιλίαν Παρθένου Γωμαικῶς, καὶ λαβὼν σάρκα ἐξ αὐτῆς, ἐγένετο Ἄνθρωπος. καὶ πάλιν δι-

γαίνωντας ἄπο τῆς γυναικα, κὶ ἀφί-
 νωνταίς τῆς καθαρᾶς, κὶ ἐσφραγισμῶν,
 Παρθένον ἀμίαντον, καθὼς ἦτον προ-
 τίτερα, περιεπάτησεν εἰς τὸν Κόσμον
 μὲ τῆς ἀνθρώπου ὡς Ἄνθρωπος, καὶ
 τότε ὠνομάθη Χεῖρός, ἕνα γὰρ ἐχρίθη
 καὶ γὰρ ἐφόρησε τῆς ἀνθρωπίνης σάρ-
 κα. κὶ ἔπος εἶναι ὁ Χεῖρός ὁ Υἱός κὶ
 Λόγος τῆ Θεᾶς, ὅπως φορεῖ σάρκα.

Ε' Ρ Ω' Τ Η Σ Ι Σ.

Καὶ πῶς ἦτον δωματὸν γὰρ ἄνησον
 μία Παρθένος, καὶ πάλιν γὰρ μείνη
 Παρθένος; καὶ τῆτο μᾶς φαίνεται ὅτι
 εἶναι πολλαύτα θαυμασὸν καὶ ἐξαισίον.
 πῶς ἀκαλεῖσθαι σε δίδαξόν μας καὶ ὡς
 τέπε.

Α' Π Ο' Κ Ρ Ι Σ Ι Σ.

Ἀγκαλά κὶ τῆτο σᾶς φαίνεται θαυ-
 μασὸν, ὅμως δεῦ εἶναι ἔργον ἀνθρώ-
 πων, ἀλλὰ ἔργον τῆ Θεᾶς. κὶ ἐκεῖ ὅπως
 ὁ Θεὸς θέλει, νικᾶται ἢ τάξις τῆς
 φύσεως. κὶ πάλιν λέγει. ὁ Θεὸς εἶναι
 θαυμασός, κὶ τὰ ἔργα τῆ εἶναι θαυμα-

σά. μὲ ὅλον τῆτο ἄκυσον ἕνα τὴν Παρ-
 θένον, ὅπως ἐγέννησε, διαφορὰ κὶ φανε-
 ρὰ σύμβολα. ἐνθυμήσε ὅτι ὄντας
 παρθένος ὁ Ἀδάμ ἐγέννησε τὴν Εὐάν,
 κὶ ἔμεινε πάλιν παρθένος. Προσέτι
 ἄκυσον σιμὰ εἰς αὐτὸ κὶ ἄλλο μυσθ-
 εῖον. καθὼς εἶνα σπῆτι ὅπως εἶναι σφα-
 λισμῶν ἄπο κάθε μέρος, καὶ ἔχει
 πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀνατολῆς εἶνα πῶς
 θυρον μικρὸν, ὑάλινον, λεπτὸν, καὶ
 καθαρώτατον, ὅταν ἀνατείλῃ ὁ Ἥλιος,
 ἕνα πρῶσιν ἢ ἀκτίνες τῆ το γυαλίον,
 καὶ εἰσεβαίνουσιν εἰς τὸ σπῆτι, καὶ τὸ
 φωτίζουσιν ὅλον, κὶ πάλιν ἀπερῶντας
 ὁ Ἥλιος, κὶ ἀγαίνοντας αἱ ἀκτίνες,
 δεῦ σωφίβεται τὸ γυαλίον, ἀλλὰ
 μῆτι χωρεῖς γὰρ λάβη καμ' ὡς βλάβη
 ἄπο ταῖς ἀκτίνες, ὅπως εἰσεβαίνουσι,
 καὶ ἀγαίνουσιν, ἕτω νόσον καὶ ὡς
 τῆς Ἀειπαρθένου Θεοτόκου. διότι αὐτὴ
 ἢ πᾶναγνος κὶ καθαρωτάτη ὄντας ὡς
 εἶνας οἶκος περιεσφραγισμῶν, ὁ Υἱός
 καὶ Λόγος τῆ Θεᾶς ἐκατέβη ὡς μία
 Θεϊκὴ ἀκτίνᾳ ἄπο τὸν Ἥλιον τῆς δι-
 καιοσύνης τὸν Πατέρα, κὶ εἰσεβαίνωντας
 ἄπο τὸ ὑάλινον πῶς θυροῖδιον τῆ αὐ-
 τῶντας, κατεφώτισε κὶ κατελάμψουσε

τὸν πανάγιόν της οἶκον. καὶ πάλιν ὀ-
 γῆκε καθὼς αὐτὸς οἶδεν, χωρὶς να
 βλάβῃ ὀλοτελῶς τῷ Παρθενίῳ της.
 ἀλλὰ καθὼς ἦτον ἀγνή Παρθένος πρὸ
 τῆ πόκε, ἦγεν πρὸ τῆ συλληφθῆ ἐἰς
 τῷ μήτρῳ της, ἔτω τῷ ἐφύλαξεν ἀγ-
 νίῳ Παρθένον καὶ ἐν τῷ τόκῳ, καὶ
 μὲ τὸν, καὶ εἰς τῷ συλληψιν δηλα-
 δῆ, καὶ μὲ τὴν γέννησιν.

Σιμὰ εἰς αὐτὰ ἄκυσον καὶ ἄλλο φω-
 τολαμπές, καὶ θαυμασιώτατον ἔδα-
 δεῖγμα, παρόμοιον μὲ τὰ ἄλλα. ὁ
 μαργαρίτης γίνεται, εἰς τῷ ἐρυθρῷ
 Θαλάσῳ, καὶ γίνεται τοικοβόπος.
 αἱ ἄκραι τῆς ἐρυθρᾶς Θαλάσσης εἶναι
 ξηραὶ, καὶ ἔχουσιν ὀλίγα νερά. εἰς
 αὐταῖς ταῖς ἄκραις δέρισκονται κάποια
 θαλασσινὰ ὄσρακοδέρματα καθ' ὄλλω
 ἐκείνῳ τῷ ἐρυθρῷ Θαλάσῳ, ὅπε
 ὀνομαζόνται πίννα. αὐταὶ λοιπὸν αἱ
 πίννα γέκονται πάντοτε χάσκουσι, καὶ
 ἐκδεχόμεναι βρώματα ἔχῃ φορῶντων.
 ἐν ὅσῳ δὲ γέκονται αὐταὶ χάσκουσι,
 καὶ καρτερῶσαι τῷ φορῶντων, ἔχῃ να
 γίνονται εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη συχναῖς
 ἀσραπαῖς, καταβαίνει ἡ ἀσραπή εἰς
 τῷ πίννα, καὶ δέρισκοντας ἀνοικτα

τὰ ὄσρακα τῆς πίννης, εἰσεβαίνει εἰς
 αὐτά. ἡ δὲ πίννα συστέλλεται καὶ σφα-
 λίζεται, καὶ κλείει τῷ ἀσραπῷ ἐν-
 δοθεῖς. καὶ ἡ ἀσραπή τυλισομένη
 εἰς τῆς φορβᾶς τῆς ὀμματίων τῆς πίν-
 νης, τῆς λαμπροῦς, καὶ τῆς καίει
 μαργαρίτας. καὶ δέγνουντες οἱ μαρ-
 γαρίται ἔδοτ' τῷ πίννα, πίπτουσιν
 εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐκείνης τῆς Θαλάσ-
 σης, καὶ μὲ τοῖστον βόπον δέρισκουσιν
 αὐτῆς οἱ γυρδύοντες.

Οὕτω λοιπὸν νοεὶ καὶ ἔχῃ τῷ Σάρ-
 κωσιν τῆ Γιῆ καὶ Λογῆ τῆ Θεοῦ. Θα-
 λασσα μὲ εἶναι ὁ Κόσμος, ἡ δὲ Παρ-
 θένος εἶναι ἡ κογχύλη. ἔσεκε δὲ ἡ
 Παρθένος εἰς τὸν Ναὸν ὡς ἡ πίννα,
 ἐκδεχομένη τὸν ἕρῳνον Ἄρτον Χειρὸν
 τὸν Θεόν. ὅστις ἐκατέβη, καὶ εἰσέβη
 εἰς αὐτῷ ὡς ἡ ἀσραπή, καὶ ἐτυλίχ-
 θη εἰς τῆς λαγόνας τῆς παρθενίας της.
 καὶ κατεσκιάσε λαμπροσὶν τῷ πα-
 ραγίῳ σάρκα, ὅπε ἔλαβεν ἔξ αὐτῆς
 σαρκωθεῖς. καὶ τοικοβόπως ἐγγυήθη
 ἀπ' αὐτῷ ὁ Λόγος τῆ Θεοῦ ὡς καθαρ-
 ρὸς καὶ πολῦτιμος μαργαρίτης, χωρὶς
 σκωσιασμὸν ἄρσενος. Καὶ καθὼς ὁ
 μαργαρίτης εἶναι ἕρῳνος καὶ γήινος, καὶ

ραίνος μὲν καὶ τὴν ἀσραπίω, ἐπίγειος δὲ, καθὸ συμπλέκεται μὲ τὴν ὀφθαλμὸς τῆς πίνης, οὕτω καὶ ὁ Χειρὸς εἶναι οὐραίνος, καὶ ἐπίγειος. καὶ οὐραίνος μὲν καὶ τὴν Θεοότητα, ἐπίγειος δὲ καὶ τὴν Ἀνθρωπότητα. καὶ καθὸς ὁ μαργαρίτης κατασκευάζεται ἀπὸ τῆν ἀσραπίω καὶ τῆν πίνην χωρὶς συνωσίαν ἄρσενος καὶ θήλεος, οὕτω καὶ ὁ Χειρὸς ἐξηγήθη ἐκ τῆς Θεοότητος, καὶ ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς Παρθένου χωρὶς συνωσίαν ἄρσενος καὶ θήλεος.

Καὶ καθὸς ὁ μαργαρίτης σωφισβόμμος πολλαίαι, ἢ μὲν ὕλη τῆς ὀμματίων τῆς πίνης σωφισβεται καὶ ἐκλύεται, ἢ δὲ λαμπρότης τῆς ἀσραπίης δὲ πάχει τίποτε, ἀλλ' ἢ λαμπρότης αὐτῆς τῆς ἀσραπίης μὲν καὶ ἐκείται ἀπαθῆς, μοναχὴ δὲ ἢ ὕλη τῆς ὀμματίων τῆς πίνης σωφισβεται καὶ πάχει, ἔτω πρέπει νὰ νοη τινὰς καὶ ἐπὶ Χειροῦ. διότι μασιζόμμος αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ πάχωντας εἰς τὸν Σταυρὸν ἀπὸ τῆς ἀπίστες Ἑβραίων, ἢ μὲν ὕλη τῆς σαρκὸς, ἢ γὰρ ἢ ἀνθρωπότης ἔπαχε μόνη, ἢ δὲ Θεοότης ἔμεινεν ἀπαθῆς. διότι καθὸς εἶναι ἀδύ-

νατον νὰ ἰδῆ τινὰς τῆν Θεοότητα, ἢ νὰ τῆν πιάση, ἔπος εἶναι καὶ ἀδύνατον νὰ πάθῃ. μόνη δὲ ἢ ἀνθρωπότης ἐμασιζώθη καὶ ἐσαυρώθη, καὶ ἀπέθανεν. ἢ δὲ Θεοότης δέμεινεν ἀπαθῆς. καὶ καθὸς ὅταν ὁ Ἡλιος φωτίζει τὸ δένδρον, καὶ ὁ δένδροκόπτης κόππωντας τὸ μὲ τὸ τρεκέλιον, τὸ μὲν δένδρον πάχει, καὶ κόππεται, ὁ δὲ Ἡλιος μένει ἀκοπτος καὶ ἀβλαβῆς, ἔτω καὶ ἢ Θεοότης τῆ Χειροῦ, ἀγκαλὰ καὶ εἰς τὸν καιρον τῆ πάθης ἢ τὸν λώωμην καθ' ὑπόστασιν μὲ τῆν σάρκα, καὶ δὲ ἐκείνη ἀπ' αὐτῆν, μ' ὅλον τῆτο ἢ ἀνθρωπότης μόνον ἔπαθεν, ἢ δὲ Θεοότης ἔμεινεν ἀπαθῆς, καὶ ἀβλαβῆς ὡς ὁ Ἡλιος. Ταῦτα λέγωντας ἀντισομίσεις τῆς αἰρετικῆς, ὅπῃ δοξάζουσι παθητῆν τῆν Θεοότητα, τῆς λεγομένης Θεοπαχίτας, καὶ διδάσκεις ὀρθῶς τῆν εὐσαρκον οικονομίαν τῆς Τεῖ καὶ Λόγου τῆ Θεῖ. καὶ τῆν ὁποίαν λέγει καὶ ὁ Δαμασκηνὸς Ἰωάννης εἰς εὐα ἑσπόμενον τῆς ὀρθοῆς ἀθῆς, τῆ ἀ. ἢ κα, ἀκοληθάντας τὸ ἀδιδραγμα τῆ μαργαρίτη, ὅπῃ ἤφερν ἀνάθεν ὁ μέγας Ἀθανάσιος.

„ Τὴν ἀσπύρας καὶ τὰ φρυγῶν ἐξ ἁ-
 „ βραπῆς τῆς θείας τελευτῶν τὸν μαρ-
 „ γαρὶτῶν τὸν πολῦτιμον Χριστόν. καὶ
 „ ἀλλὰ καὶ πάλιν σοχαζόμενος τὸ φελε-
 „ τὸν μυσηλιον τῆς ἐνοσάρκως οἰκονομίας
 „ λέγει πρὸς τὴν Θεοτόκον. „ ὦ Παρθένε
 „ νε Θεοτόκε ἐγνωρίθης Μήτηρ εἰς τὸν
 „ Κόσμον ὑπὸ λόγον, καὶ ὑπὸ πᾶσαν
 „ σῆνοιαν, καὶ τὸ θαῦμα τῆτο τῆς χυρή-
 „ σεώς σε δεῦν δυνάται γλῶσσα νὰ τὸ
 „ ἐρμηνεύσῃ, ἔσωντας καὶ νὰ εἶναι πα-
 „ ραδοξος ἢ σύλληψις, καὶ ἢ χυρήσεις.
 „ ἔπειτα λέγει. ὅπως Θεός βέλεται
 „ νικᾶται φύσεως τάξις. διότι ἢ τάξις
 „ τῆς φύσεως εἶναι, νὰ κοιμηθῆ ὁ ἀνδρας
 „ μετὰ τὴν γυναῖκα, καὶ τότε νὰ χυρήθῃ
 „ παιδίον, καὶ πλέον νὰ μὴ μεινῇ παρ-
 „ θεσίος ἢ γυναῖκα. τῆτο εἶναι τὸ ἴδιον
 „ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ τάξεως.
 „ ἀλλ' ἐκεῖ ὅπως βέλεται ὁ Θεός, νικᾶ-
 „ ται αὐτὴ ἢ τάξις τῆς φύσεως, καὶ δύ-
 „ νάται νὰ χυρήθῃ παιδίον χωρὶς σωε-
 „ σίαν ἀνδρός. καθὼς καὶ ὁ Ἀρχάγγελος
 „ Γαβριὴλ ἔλεγε πρὸς τὴν Παρθέν-
 „ νον. ὅτι ἐκ ἀδυνατίσει ὡς εἶπὸς τῆ
 „ Θεῶ παν ῥήμα.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Ἴδε ὅπως μᾶς ἐδίδαξες ταῦτα πάν-
 „ κα καλῶς καὶ ἀρμοδίως, θεῖε Πάτερ,
 „ ἀδελκατέμῳ σε νὰ ἠθέλεις μᾶς ἐρμη-
 „ νεύσῃ καὶ τῆτο, ὅπως ἀπορεμῷ. διὰ τί
 „ δεῦν ἐδίδαξε μόνῃ ἢ Θεότης τὸν ἀνθρω-
 „ πον, καὶ δεῦν ἔσωσεν αὐτὸν χωρὶς σάρ-
 „ κα; τίνος ἐνεκεν ἠθέλησε νὰ φορέσῃ
 „ σάρκα ἀνθρωπίνην;

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ.

Καὶ ὡς τῆτα καλῶς ἐρωτᾷς. ὅθεν
 „ ἀνεσον καλῶς καὶ τὴν ἀποκρίσιν. εἰς
 „ τὴν ἀρχὴν ὅταν ἔπλασεν ὁ Θεός τὸν
 „ ἀνθρωπον, καὶ ὁ ἀνθρωπος ἐπληρώθη
 „ ἀπὸ τὸν διάβολον, δεῦν ἐνίκησεν ὁ διά-
 „ βολος τὴν Θεότητα, ἀλλὰ τὴν ἀνθρω-
 „ πότητα. διὰ τῆτο καὶ ἦτον ἀρέπον αὐ-
 „ τῆ ἢ ἀνθρωπότης ὅπως ἐνίκηθη, αὐτὴ
 „ πάλιν νὰ νικήσῃ τὸν ἐχθρόν τῆς τὸν
 „ διάβολον, καὶ νὰ λάβῃ πάλιν τὸν θεῖον
 „ Παράδεισον, ὅπως ἔχασε διὰ μέσος ἐ-
 „ κεινε. διότι ἐγὼ ἠθέλον ἔλθῃ γυμνὴ
 „ ἢ Θεότης, καὶ ἐνίκα τὸν διάβολον, ἔ-

μελλε να καυχηθῆ ὁ διάβολος, ὅτε
 δεῦ ἦτον θαυμασὸν ἐὰν καὶ ἐνίκηθῃ,
 διότι ἐπολεμήθῃ ὑπὸ τῷ Θεότητι, καὶ
 διὰ τὸ ἐνίκηθῃ, καὶ διὰ ταύτην τὴν
 αἰτίαν δεῦ ἐκαταδέχθῃ ὁ Θεός, ἵνα
 ἡ Θεότης αὐτῆ παλῶσῃ γυμνῆ τὸν διά-
 βολον, ἀλλὰ ἠθέλησεν ὅτι ἡ ἀνθρω-
 πότης ὅπῃ ἐνίκηθῃ ἐπὶ τῷ δαβόλῳ,
 αὐτῆ μόνῃ νὰ νικήσῃ τὸν διάβολον ὅ-
 πῃ τῷ ἐνίκησε. γινώσκοντας λοιπὸν
 πάλιν ὁ σοφὸς Θεός, ὅτι δεῦ ἠμπο-
 ρῆσε μόνῃ ἡ ἀνθρωπότης νὰ νικήσῃ τὸν
 ἐχθρὸν διάβολον χωρὶς τῷ Θεότητι,
 ἐκρύβῃ ἡ Θεότης εἰς αὐτῷ τῷ σάρ-
 κα, ὅπως βλέπωντας ὁ διάβολος τῷ
 σάρκα, καὶ μὴ ἠξούρωντας πῶς εἰς αὐ-
 τῷ τῷ σάρκα δέσκειται κρυμμένη
 ἡ Θεότης, ἠθέλε πλεσιώτατα νὰ πα-
 λῶσῃ μὲ τὸν Χεῖσον, καὶ ἔπως ἠθέλε
 νικήθῃ ὑπὸ τῷ κερυμμένῳ Θεότητι.

Διότι καθὼς ὁ φαρὰς βελούμνος νὰ
 κωινηθῆ ὀφάειον, δεῦ βάνει γυμνὸν
 τὸ ἀγκίσειον εἰς τῷ θάλασσαν, ἀλλ'
 ἐνδύει δόλω ἔξωθεν τὸ ἀγκίσειον μὲ
 σκώλικα, καὶ ἔτω ρίπτει αὐτὸ εἰς τῷ
 θάλασσαν, ἔχοντας ἐνδεδυμένον τὸν
 σκώλικα, τὸ δὲ ὀφάειον βλέπωντας

μόνον τὸν σκώλικα, καὶ μὴ ἠξούρον-
 τας ὅτι ὁ σκώλιξ ἔχει εἰς τὸ μέσον
 τῆ ἀγκίσειον, ἀλλὰ νομίζοντας ὅτι
 εἶναι μονώτατος ὁ σκώλιξ χωρὶς ἀγκί-
 σειον, πλανᾶται καὶ πιάνεται ὑπὸ τὸ
 ἀγκίσειον. τοιούτοῦ ὅπως ἔκαμε καὶ ὁ
 Χεῖσος. διότι θέλωντας αὐτὸς νὰ κωι-
 νηθῆ τὸ φαρμακερὸν ὀφάειον, ἢ μάλ-
 λον εἰπεῖν τὸν μέγαν δράκοντα τὸν διά-
 βολον, ὅπῃ ἐμφώλθε καὶ ἐκατοῖκα εἰς
 τὰ ἄπειρα ὕδατα τῆς ἀβύσσου, δεῦ ἦλ-
 θε νὰ παλῶσῃ μὲ τῷ δαβόλου μὲ
 γυμνῷ τῷ Θεότητι, ἀλλ' ἐνδύθῃ
 μὲ δόλω τὸν σκώλικα, τῷ Παναγίῳ
 αὐτῆ λέγω Σάρκα, ὅπῃ ἔλαβε χωρὶς
 φερμὸν ὑπὸ τῷ ἀειπάρθενον Μαρίας,
 τῷ παναγιωπάτῳ γῶ, καθὼς λέγει
 ,, ὁ Θεὸς Δαβὶδ. ἐγὼ εἶμι σκώλιξ,
 ,, καὶ ἐν ἀνθρώπος. καὶ ἐσκέπασε τὸ
 ἱερωτάτον ἀγκίσειον, τὸν κοσμοσωτήρον
 δηλαδὴ αὐτῆ Σταυρὸν, κερρωθεὶς εἰς
 αὐτὸν, καὶ διὰ μέσσω τῆ Σταυρῆ ἠβελ-
 λήθῃ νὰ κρύψῃ τῷ Θεότητι. ὑπὸ
 τὸ ὅποιον πλανηθεὶς καὶ πιανθεὶς ὁ φαρ-
 μακερὸς ἰχθύς, ὁ ὄφις ὅπῃ δαγκάει,
 ὁ μέγας δράκων διάβολος, ὅπῃ εὐ-
 γαλε τὸν ἀνθρώπον ὑπὸ τὸν Παράδει-

σον θανατώνωντάς τον, ἐνικήθη καὶ ἀ-
πώλετο. ὥστε ἡ μὲν Θεότης εἶναι εἰς
τύπον τῶ ἀγκίστρος, ἡ δὲ ἀνθρωπότης
εἰς τύπον τῶ σκώληκος.

Βλέπωντας λοιπὸν ὁ διάβολος ἔξω-
θεν τῷ ἀνθρωπίνῳ σάρκα, καὶ μὲν
ἐνοῶντας τῷ Θεότητι, ὅτι ἦτον ἔσω-
θεν κεκρυμμένη, ἐπλαγήθη. καὶ πλι-
σιάσας εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ὅτι ἄδη
ἀπὸ τὸ ἀνείκασον καὶ ἀκατανίκητον ἄγ-
κιστρον τῆς Θεότητος. καὶ ποιητοῦ ὅπως
ἐνικήθη ὁ μέγας δράκων, ὁ διάβολος.
διὰ τῆτο δὲ ἦλθεν ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος
τῶ Θεῶ νὰ κωμηγήσῃ τὸν διάβολον μὲ
γυμνὴν τὴν Θεοσιτία του, ἀλλ' ἐφόρεσε
τὴν σάρκα, καὶ ἔπως εἰσέβη. καὶ αὐτὴ εἶ-
ναι ἡ ἀφορμὴ νὰ γῆν ἡ σάρκωσις.

Καὶ καθὼς αὐτὸς ὁ διάβολος θέ-
λωντας ποτὲ νὰ πλαγήσῃ τὸν ἀνθρω-
πον, καὶ νὰ τὸν ἐγάλη ἀπὸ τὸν Πα-
ράδεισον, δὲ ἦλθε πρὸς τὴν Εὐάν
μὲ γυμνὴν τὴν διαβολοσιτία τε, ἀλλὰ ἐ-
φόρεσε διὰ σάρκα τὸν ὄφιν, καὶ τότε
ἐπλισίασε, καὶ τὴν ἐπλαγήσε. διότι
ἤξευρον αὐτὸς ὁ δόλιος καὶ παμπόνη-
ρος, ὅτι ἐὰν ἤθελε τῆς σιμῶσι μὲ
γυμνὴν τὴν διαβολοσιτία τε, δὲ ἤθελε

δευθῆναι νὰ τὴν πλαγήσῃ, καὶ διὰ τῆτο
ἐνδύθη τὸν ὄφιν ὡσὺ σάρκα, καὶ ἐ-
πλαγήσε τὴν Εὐάν μὲ τὸ μέσον του
σαρκοφόρου ὄφραως. καὶ ὁ μὲν ὄφιν ἐφαί-
νετο, ὁ δὲ διάβολος δὲ ἐφαίνετο. καὶ
διὰ μέσσω τῶ φαινομένη καὶ ὄρατὲ ὄφραως,
ἔκανε τὴν ἐνεργεσιτία τῶ ἀθεωρητος καὶ
μὴ βλεπόμενος ὄφιν, ὁ διάβολος. διό-
τι δύο φύσεις ἐνώθησαν τότε διὰ τὴν
πῶσιον τῶ Προπατόραν, τῶ Ἀδάμ
λέγω, καὶ Εὐας. καὶ καθὼς ἐνώθησαν
τότε δύο φύσεις, ἡ διαβολοσιτία δηλα-
δὴ καὶ ἡ ὀφίσιος εἰς ἓνα πρόσωπον,
καὶ ἡ μία φύσις, ἡ ὀφίσιος δηλαδὴ
ἐφαίνετο, ἡ δὲ ἄλλη, ἦγεν ἡ διαβο-
λοσιτία δὲ ἐφαίνετο, καὶ εὐγαλι τὸν
ἀνθρωπον ἀπὸ τὸν Παράδεισον, ποι-
τοῦ ὅπως καὶ ὅτι Χεῖτε, δύο φύσεις,
ἡ Θεότης δηλαδὴ καὶ ἡ ἀνθρωπότης, ἐ-
νώθησαν εἰς ἓν πρόσωπον. καὶ ἡ μὲν
ἀνθρωπότης ἐφαίνετο, ἡ δὲ Θεότης δὲ
ἐφαίνετο. καὶ διὰ μέσσω τῆς φαινομένης
ἀνθρωπότητος, ἐνεργῶσιν ἡ Θεότης ἡ
ἀθεωρητος. καὶ αὐταὶ αἱ καλαὶ φύσεις,
ἡ Θεότης λέγω, καὶ ἡ ἀνθρωπότης,
ἔθεσαν πάλιν πῶρα εἰς τὸν Παράδει-
σον τὸν ἀνθρωπον, ὅτι ἔκκαλαι ἔξω-

είδη ἐκείθεν . καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία , ὅπῃ ὁ Θεὸς ἐσαρκώθη , καὶ ἐγένετο ἀνθρώπος .

Περὶ τῆς Ἀγίας Τριάδος .

Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ι Σ .

Διατί δευ ἐξηγήθη ὁ Πατήρ , ἢ τὸ Ἄγιον Πνεῦμα , ἀλλὰ ὁ Υἱός ;

Α Π Ο Κ Ρ Ι Σ Ι Σ .

Ἡ Ἄγια Τριάς εἶναι ἄπειρος , ἀναρχος , ἀτελόπιτος , ἀφθαρτος , αἰδιος , καὶ παντοτινή . κασινα δὲ ὅσα εἶναι δευ τῶ ὁμοιάζει , καὶ πῶς ἡμεῖς νὰ τῶ παρομοιάσωμεν , ὅπῃ αὐτὴ εἶναι αἰτία καὶ ἀφορμή , καὶ ἐπλασεν ὅλον τὸν Κόσμον , ὁ δὲ Κόσμος εἶναι πρόσκαιρος καὶ φθαρτός , δῆλος καὶ ποιήμα αὐτοῦ ; Ονομάζεται δὲ Τριάς , ἐπειδὴ καὶ εἶναι τρία πρόσωπα , Πατήρ , Υἱός , καὶ Πνεῦμα Ἄγιον , καὶ ἔχουσι καὶ τὰ τρία μίαν καὶ τῶ αὐτῶ φύσιν , καὶ εἶναι ἰσότημα , καὶ ὁμόδοξα , καὶ δευ ἀλλάσσει οἷα δὲ τὸ ἄλλο ,

ἄλλὰ πῶς ὁ Πατήρ γενᾶ καὶ ἐκπορεύει , ὁ δὲ Υἱός γενᾶται , καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον ἐκπορεύεται . καὶ ὁ μὲν Πατήρ εἶναι ἀγέννητος , ἐπειδὴ καὶ δευ ἐξηγήθη δὲ τινὰ , καθὼς ὁ νὺς τῶ ἀνθρώπου , ὅπῃ δευ γενᾶται ἄλλοθεν . ὁ δὲ Υἱός καὶ Λόγος τῶ Θεῷ εἶναι γεννητός , ἐπειδὴ ἐξηγήθη δὲ τὸν Πατέρα , καθὼς καὶ ὁ λόγος τῶ ἀνθρώπου γενᾶται δὲ τὸν νοῦν . τὸ δὲ Ἄγιον Πνεῦμα δευ εἶναι ἔτε γεννητόν , ἔτε ἀγέννητον . διότι εἰὰ ἦτον γεννητόν , ἦθελεν εἶσαι Υἱός , καὶ εἰὰ ἦτον ἀγέννητον , ἦθελεν εἶσαι Πατήρ . εἶναι λοιπὸν ἐκπορεύτόν , ἐπειδὴ καὶ ἐκπορεύεται δὲ τὸν ἀγέννητον Πατέρα , καὶ ἀναπαύεται εἰς τὸν γεννητόν Υἱόν . καὶ ὁ μὲν Πατήρ ἔχει δύο ὀνομασίας , καὶ λέγεται Πατήρ , καὶ Προβολός , ἡγοῦ ἐκπορεύτός . ὁ δὲ Υἱός λέγεται Λόγος , καὶ Υἱός . τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον λέγεται Πνεῦμα , καὶ Πρόβλημα . λοιπὸν ὁ Πατήρ , πρὸς μὲν τὸν Υἱόν λέγεται Πατήρ , ὅτι αὐτὸν γενᾶ . πρὸς δὲ τὸ Πρόβλημα , λέγεται Προβολός , ὅτι ἀποβάλλει αὐτό , ἡγεν ἐκπορεύει . ὁ δὲ Υἱός πρὸς μὲν τὸν Πατέρα λέγεται Υἱός , ὅτι τῶ Πατρός εἶ-

ναί Υἱός, πρὸς δὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα λέγεται Λόγος, ὅτι τὸ Παῦρος εἶναι Λόγος. τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον πρὸς μὴ τὸν Λόγον λέγεται Πνεῦμα, πρὸς δὲ τὸν Προβολέα λέγεται Πρόβλημα.

Τὰ ἑξία λοιπὸν αὐτὰ Ἅγια κ' σιβάσµια Πρόσωπα ἔχει τὸ καθ' ἑνὸν δύο ὀνόματα, ἀπέρον γὰρ ἦτον νὰ σαρκωθῆ κ' νὰ γνηθῆ ἢ ὑπόστασις τὸ Παῦρος, ἐπεὶδὴ κ' ἠθέλεον ἔχει ἑξία ὀνόματα, Πατὴρ, Υἱός, καὶ Προβολέας. καὶ πάλιν ἀπέρον ἦτον νὰ σαρκωθῆ ἢ ὑπόστασις τὸ Πνεύματος, διότι ἠθέλεον ὀνομαθῆ καὶ αὐτὸ μὲ ἑξίς ὀνομασίας, Πνεῦμα δηλαδὴ, Υἱός, καὶ Πρόβλημα. Ἐὰ τῆτο λοιπὸν ἠυδοκῆσεν ὁ Πατὴρ, καὶ σωήρησεν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, κ' ἐσαρκώθη ὁ Υἱός κ' Λόγος τὸ Θεῶ. αὐτὸς ὅπῃ ἐγνηθῆ ἀπὸ Μητρὸς ἀπὸ τὸν Πατέρα πρὸ τῶν αἰώνων εἰς τὸν ἔρανον, αὐτὸς ἐκαταδέχθη νὰ γνηθῆ καὶ εἰς τῶν γλῶν ἀπὸ τῶν ἀγιαπῶν Παρθένων Μαρίας, καὶ νὰ γνηθῆ ἀνθρώπος ὁμοιος ὡσαν ἡμᾶς Ἐὰ νὰ μᾶς σώσῃ. ἔγινεν Ἄνθρωπος Ἐὰ νὰ σώσῃ τὸν Ἄνθρωπον, κ' νὰ μᾶς κάμῃ Θεῶς. ἔγινε Ἐπιτοῦς κ' τῶν σάρ-

κα, Ἐὰ νὰ κάμῃ ἡμᾶς ἀθανάτους. ἦτον Υἱός Θεῶ, καὶ ἀνομάθη Υἱός ἀνθρώπου, διὰ νὰ μᾶς κάμῃ Υἱὸς κ' κληρονόμος τῶν Οὐρανῶν. Ἐὰ ταύτῳ λοιπὸν τῶν αἰτίων ἐφόρεσε τῶν σάρκα, καὶ ἔγινεν Ἄνθρωπος ὁ Υἱός καὶ Λόγος τὸ Θεῶ, καὶ δευ' ἐσαρκώθη ὁ Πατὴρ, ἔτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Ἐὰ νὰ μὴ φθασθῆ ὄνομα εἰς τῶν Ἅγιων Τριάδα. καὶ ὅχι ἔχῃ ἦτον μικρότερος ὁ Υἱός ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, διὰ τῆτο ἀπεσάλθη εἰς τὸν Κόσμον νὰ σαρκωθῆ, ἐπεὶδὴ καθὼς εἶπομεν τὰ τρία πρόσωπα τῆς μιᾶς Θεότητος εἶναι ὁμότιμα, ἰσότιμα, κ' ὁμοῖα, κ' δευ' εἶναι μικρότερον, ἢ μεγαλύτερον τὸ ἑν τῶν ἄλλων.

Καὶ αὕτη μὴ ἡ ἄπορία ἠθέλε κ' φθασοτέρων ἐξήρησιν, κ' περαιοτέρων λόγον. πλὴν διὰ νὰ εἶναι Θεολογία ἢ ὑπόθεσις, σωπέμνω σύνομα τὸν λόγον, κ' τὸ κ' δῶαμιν εἰς ὀλίγον τὸ ἐξαλύσαμιν. ὅχι ὅτι δευ' ἔχει πλατύτερον λόγον, καὶ διδασκαλίαν, καὶ μεγαλιτέραν Θεολογίαν, ἀλλὰ ἔχῃ δευ' δῶαται νὰ τὸ χωρέσῃ, ἔτε νὰ

τὸ καταλάβῃ ὁ ἀνθρώπινος νῆς, κα-
θώς εἶναι δυνατὸν. καὶ θεὸς μὲν θεο-
λογίας ἀρκετῶς ἐθεολογησαμῆν, νὰ
γνωεῖσθῃ πᾶς Χριστιανὸς καὶ τὴν δυνά-
μιν τε ὀλίγον τίποτες νοεῖρας, θεὸς
Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος,
τῆς μιᾶς Ἐκκλῆσιας Θεοῦ. ἢ περι-
πει δόξα, καὶ δόξα, καὶ προσκύ-
νησις, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Διὰ τὴν φυτὸς καθε λογιῆς
Δένδρον χωεῖς κόπον.

Εἰς τὸν Νοέμβριον Μῶνα, ὅ,τι ἡ-
μέρα τύχη, κόψαι κλαδί χονδρὸν
ὡσαν τὴν αὐτῆς σα, ὁμοίως καὶ εἰς τὸ
μάκρος ὡσαν τὴν αἰδέασα. καὶ αὐτὸ εἶ-
ναι χονδρότερον, ἢ λιανώτερον, δὲν βλά-
βει. πλῆν, τὰ γεματώτερα πλέον προ-
κόπτειν. Καὶ ἔτσι θέλει ἔχει εἶνα τὸ
πον ἴσιον, καὶ νὰ κρέξη ὁ ἩΉλιος, καὶ
καὶ βρέξη βροχὴ ἀπάνω. καὶ τότε εἰ-
σαι εἰς τὴν ἰσιάδα κοπεῖαν παλαιὰν
ὡς ἕξια δάκτυλα. ἔπειτα ἀράδισαι
τὰ κοντοξυλα ἀράδα ἀράδα εἰς τὴν
παλαιὰν κοπεῖαν. τὰ ὁποῖα ξύλα
κοντρωμῆα νὰ εἶναι ἄπο δύο ἡμισυ-
πιθαμαῖς τὸ μάκρος. καὶ σκέπασαί τε
πάλιν μὲ παλαιὰν κοπεῖαν, ὡς μίαν
πιθαμῆν, ἢ καὶ ὀλιγώτερον. καὶ βάλει
ἕξιν πέντε, ἢ ἕξια, δια νὰ
μὴ φύγη ἢ κόπος, καὶ ἀκόμη νὰ βάλει
ἀπάνω ἀγκάθια, δια νὰ μὴ τὸ
σκορπῆν ἢ ὄρνιθες. Καὶ αὐτὸ ἔχεις τὰς

Τὰ ὀνόματα τῶ Ἀντιχρίστου.

Α'	1	
λ	30	
η	8	
θ	9	Ἀληθινός καὶ Θεός
ή	8	ραπότης εἶναι ο
ς	200	Χειρός.
Β	2	
λ	30	
α	1	
β	2	
ε	5	
ρ	100	
ο'	70	
ς	200	
<hr/>		
Χξς'.	666	

Τὰ ὀνόματα τῶ Ἀντιχρίστου.

Κ	20	Καλὸς ποιμὴν καὶ
α	1	ὁδηγὸς τῶ λογικῶν
κ	20	προβάτων εἶναι ὁ
ο'	70	Χειρός.
ς	200	Εἰς εἷα βασι-
ο'	70	λεων τῶ Κόσμου τῶ-
δ	4	του, τῶ σήμερον
η	8	δύσκονται πολλοὶ
γ	3	Ἀντιχριστοὶ, κατὰ
ο'	70	τὸν Ἀπόστολον Ἰω-
ς	200	άννη.
<hr/>		
Χξς'.	666	

Υ Μ Ν Ο Σ

Κατὰ Ἀλφάβητον διὰ σίχων εἰς
τὴν Ὑπεραλίαν

Δ Ε Σ Π Ο Ι Ν Α Ν

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Ν .

Ἦνοιζον δίομαι Ἀγνή, τὰ
πεινά με χεῖλη,
Τῷ ἀνυμνεῖν, καὶ ἐπαινεῖν,
τὰ σὰ καὶ ἀναγγέλλειν.
Βάτον σέ εἶδε Μωϋσῆς, καὶ πλάνα
γεγραμμίσω,
Μὲ τὸ δακτύλι τῷ Θεῷ, εἶσαι ζωρα-
φισμῶν.
Γένος ἀνθρώπων σέ ὕμνεῖ, καὶ τάξεις
τῷ Ἀγγέλω,

Χαῖρε εἰρήνῃ καὶ χαρᾷ, δόξα τῷ Ἀρ-
χαγγέλῳ.

Δάρον προσφέρω λογικόν, Κόρη Χαι-
ρωμένη,

Κυρία καὶ Βασίλισσα, ὑπερδεδοξασμέ-
νη.

Εὐχαριστῶ σοι Δέσποινα, πᾶς σ' ἔχω
βουθεΐαν,

Στῶν Θάλασσαν ὑπέρμαχον, στῶν Γῶν
παρηγοσίαν.

Ζωὴ ὑπάρχεις καὶ χαρὰ, καὶ τῷ Πατέ-
ραν κλέος,

Καὶ θαυμαστὸν Παλάτιον, τᾶ μόνῃ Βα-
σιλεύῃς.

Ἦ' τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν Ποιητῶν
τῆ Κόσμου,

Βασίλισσα τῆ Οὐρανῶ, πῆς Γῆς, καὶ τῆ
νοῦς μου.

Θαυμάσωσον τῶ χάριν σου, πᾶς σ' ἔχο-
μι Μιτέρα,

Καὶ φύλαξόν μας Δέσποινα, νύκτα καὶ
τῶ ἡμέρα.

Ἰάσαί με τὸν δῆλόν σου, Κόρη χαιρω-
μένη,

Καὶ φωτισόν με τῶ ψυχῶν, μόνῃ δι-
λογημένη.

Κυρία μου καὶ Δέσποινα, παρηγορητι-
σά με,

Ὅποτεν σὲ ἀδελφαῶν, φθαίνεις τα-
σίλισά με.

Λαμπάδα εἶσα φωτεινὴ, φύλαξον,
λάμπρωόν με,

Εὐλόγησον με Παναγίε, καὶ ἐλόγησάν
σόν με.

Μαρία Κυριάνυμι, ὄμιος τῷ Ἀσωμά-
των,

Χαῖρε Πηγῇ, χαῖρε Αὐλῇ, τῷ λογι-
κῶν προβάτων.

Ναὸς Θεῶν Πανάγιε, καὶ καλλοῦν Ἀγγέ-
λων.

Χαίροις σοι ἔφη Γαβριὴλ, χαρὰ τῷ
Ἀρχαγγέλῳ.

Ξεῖον θαῦμα ἀδελφόξον, πῶς ἦλθον
ὁ Θεός μου,

Καὶ ἐσαρκώθη ἐκ σὲ, ὁ Ποιητὴς τῆ
Κόσμου.

Ὁ Γαβριὴλ ὁ θαυμαστός, εἰς Ναζα-
ρέτ τῶ πόλιν,

Τὸ χαῖρε προσεφώνει σοι, καθὼς τὸ
ἐξύβριον ὄλοι.

Παράδεισε πανθαύμαστε, κατάκαρπος
Εὐλαία,

Χαῖρε ὅτι ἐγέννησες, Χριστὸν τὸν Βα-
 σιλέα.
 Ρ' ἄβδος ὅτι ἐβλάστησες, τὸν πάντων
 πλαστουργόν μας,
 Τὸν Οὐρανὸν τε καὶ τῆς Γῆς, Κύριον καὶ
 Θεόν μας.
 Στέφανος δωδεκάθερος, εἶσαι Χαριτω-
 μένη.
 Φέρων χαρᾶς μινύματα, πάση τῇ οἰ-
 κουμένῃ.
 Τιμιωτέρα Χερσβίμ, καὶ πάντων αἰω-
 τέρα,
 Παντὸς τῷ Κόσμῳ Δέσποινα, καὶ τῷ Θεῷ
 Μητέρα.
 Ἐπιλοτέρα Οὐρανῶν, ὑπερκαθαρωτέ-
 ρα,
 Τῶν Οὐρανίων Σφρατιῶν, εἶσαι Τι-
 μιωτέρα.
 Φέγγης Ἡλίου ὄρατῷ, λαμπροφωτεινο-
 τέρα,
 Χαῖρε, ὅτι ἐφάνηκες, καθεδρα ὑπερ-
 τέρα.
 Χαῖρε σεμνὴ Πειριερά, ὑπερδολογι-
 μὴν,
 Χαῖρε Ἀδάμ ἀοίξασα, πύλλω τῷ
 κεκλεισμένῳ.

Ψαλτῆρα εἶσαι τῷ Δαβίδ, καὶ τῆς κιν-
 νύρας Θαῦμα,
 Ὁργανον δωδεκάχορδον, καὶ Σολομῶντος
 ᾄσμα.
 Ὡ Παναγία Δέσποινα, δέξαι με τοῦ
 ἀθλίου,
 Τὸν ὕμνον τὸν σμικρότατον, δαλον σου
 τῷ ἀρχεῖ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Καὶ τῷ ἐν Τριᾷδι μόνῳ Θεῷ
 χάρις.

Π Ι Ν Α Ξ

Συν Θεῶ Ἀγίῳ τῷ παρόντος
Οιολογικῆ.

Τί ὄντι Θεός.	Φύλλ. 7
Καὶ διὰ τί λέγεται Θεός;	9
Καὶ ἄρα ἔχει ὁ Θεός;	9
Καὶ πόσοι Θεοὶ εἶναι;	11
Πῶς ὁ Θεὸς λέγεται εἰς καὶ Τρισυπό- σατος;	14
Τί εἶναι τὸ κοινὸν τῆς Ἀγίας Τριά- δος;	61
Τί εἶναι τὸ ἴδιον τῆ Πατρὸς;	62
Τί εἶναι τὸ ἴδιον τῆ Υἱοῦ;	62
Τί εἶναι τὸ ἴδιον τῆ Ἁγίᾳ Πνεύμα- τος;	62
Πόσας Οὐσίας πρέπει νὰ ὁμολογῆται ὅπῃ Θεῶ.	63

Πόσας Ὑποστάσεις πρέπει νὰ ὁμολο- γῆται ὅπῃ Θεῶ.	63
Διὰ τί λέγεται ὁ Πατὴρ, Πατὴρ;	63
Διὰ τί λέγεται ὁ Υἱὸς, Υἱός;	64
Διὰ τί τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγεται Πνεῦμα;	64
Ἐπὶ Θεῶ πόσα εἰσὶν αἰτία;	65
Πόσα τὰ αἰτιατὰ ὅπῃ Θεῶ;	65
Ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τριάδος, τίς εἶναι πατρὸς, καὶ τίς εἶναι υἱὸς;	66
Πῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τῶ Θεῶ ἁναῖται αὐτῶ τῆ Πατρὸς;	67
Πῶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐκπορεύεται αὐτῶ τῆ Πατρὸς;	68
Τάχα χωρεῖται ὁ Θεὸς εἰς εὐα τόπον ἢ οὐκ;	69
Τίς εἶναι ὁ Χειρὸς;	70
Διὰ ποίαν ἀφορμὴν ἠθέλησεν ὁ Υἱὸς τῶ Θεῶ νὰ σαρκωθῆ.	71
Πῶς ἦτον δυνατὸν Παρθένος νὰ ἁ- νήσῃ, καὶ πάλιν νὰ μείνῃ Παρθέ- νος.	74
Διὰ τί ὁ Θεὸς δευ ἐδίδαξε τὸν ἀν- θρώπινον μόνος τε;	81
Διὰ τί δευ ἐῤῥηθήσῃ ὁ Πατὴρ, ἢ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, αὐτῶ ὁ Υἱός;	86

Διὰ τὰ φυτῶσιν Δρόσραι καθε λογίς ραγίς κοπον .	91
Τὰ ἑνόματα τοῦ Ἀντιχρίστου .	93
94 95	
Ἕμνος δὲ σίχων εἰς τὴν Θεοτόκον Μαρίαν καὶ ἀλφάβητον .	99

